

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

6. februar 2018

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 af 19. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for væsentlighedsgrænsen for gældsforpligtelser i restance ⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/172 af 28. november 2017 om ændring af bilag I og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 om eksport og import af farlige kemikalier ⁽¹⁾** 6
- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/173 af 29. november 2017 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/936 for så vidt angår ajourføring af den kombinerede nomenklatur koder i bilag I til forordningen** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EU) 2018/174 af 2. februar 2018 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) for så vidt angår listen for 2019 over sekundære målvariable om intergenerational overførsel af ugunstige vilkår, husstandssammensætning og indkomstudvikling ⁽¹⁾** 35
- ★ **Kommissionens forordning (EU) 2018/175 af 2. februar 2018 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus** 48

AFGØRELSER

- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2018/176 af 29. januar 2018 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen** 50

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

HENSTILLINGER

- ★ **Kommissionens henstilling (EU) 2018/177 af 2. februar 2018 om de elementer, der bør indgå i de tekniske, retlige og finansielle ordninger mellem medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af solidaritetsmekanismen i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden** 52

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/171

af 19. oktober 2017

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for væsentlighedsgrænsen for gældsforpligtelser i restance

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 178, stk. 6, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eftersom markedsvilkårene og de økonomiske vilkår inden for den samme jurisdiktion er ens, bør de kompetente myndigheder fastlægge en fælles grænse for alle institutter i disses respektive jurisdiktioner til vurdering af, hvor væsentlig en gældsforpligtelse er, jf. artikel 178, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013. En sådan væsentlighedsgrænse, som bør være konsistent over tid, har den yderligere fordel, at den øger sammenligneligheden af kapitalkrav mellem institutter i samme jurisdiktion.
- (2) På den ene side afhænger det af den samlede gældsforpligtelses størrelse, om et beløb kan anses for væsentligt. På den anden side er institutter tilbøjelige til at anse alle beløb under en vis grænse for uvæsentlige, uanset forholdet mellem disse og den samlede gældsforpligtelse. Væsentlighedsgrænsen bør derfor bestå af to komponenter: en absolut komponent (et absolut beløb) og en relativ komponent (den procentdel af den samlede gældsforpligtelse, som restancebeløbet udgør). En gældsforpligtelse i restance bør som følge heraf anses for væsentlig, hvis den overstiger både den grænse, der er udtrykt i absolutte termer, og den grænse, der er udtrykt som en procentdel.
- (3) Gennemsnitsindkomsten og størrelsen af de gennemsnitlige gældsforpligtelser varierer betragteligt mellem forskellige låntagere. Væsentlighedsgrænserne bør derfor differentieres tilsvarende, med særskilte absolutte komponenter for grænserne for henholdsvis detaileksponeringer og andre eksponeringer.
- (4) Væsentlighedsgrænsen bør tilpasses de lokale forhold i den enkelte jurisdiktion. Forskellene med hensyn til de økonomiske vilkår, herunder de forskellige prisniveauer i jurisdiktionerne, retfærdiggør, at væsentlighedsgrænsens absolutte komponent kan være forskellig fra jurisdiktion til jurisdiktion. En sådan differentiering er imidlertid sjældent berettiget, når det drejer sig om den relative komponent. Som følge heraf bør den relative komponent i princippet være den samme i alle jurisdiktioner, mens der for den absolutte komponents vedkommende bør være mulighed for en vis fleksibilitet. Dette vil gøre det muligt for de kompetente myndigheder at fastlægge væsentlighedsgrænsen på et hensigtsmæssigt niveau op til et angivet maksimum under hensyntagen til de særlige vilkår i deres respektive jurisdiktioner.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

- (5) Selv om det grundlag, på hvilket grænsen fastlægges i de forskellige jurisdiktioner i Unionen, bør harmoniseres, bør det være muligt at opretholde visse forskelle med hensyn til de grænser, der gælder i de forskellige jurisdiktioner, til afspejling af forskellige risikoniveauer, som de relevante kompetente myndigheder under de særlige nationale markedsforhold anser for acceptable. Det kan derfor være nødvendigt at drøfte den hensigtsmæssige væsentlighedsgrænse inden for rammerne af de forskellige tilsynskollegier.
- (6) Væsentlighedsgrænsen kan have en betydelig indflydelse på beregningen af kapitalkrav og forventede tab for alle institutter i den pågældende jurisdiktion, uanset beregningsmetode. Af disse grunde bør de kompetente myndigheder ved fastlæggelsen af væsentlighedsgrænsen tage hensyn til en række faktorer, herunder detaileksponeringers specifikke risikokarakteristik. Den specifikke risikokarakteristik for detaileksponeringer og andre eksponeringer end detaileksponeringer bør behandles særskilt.
- (7) Det kan være nødvendigt, at også institutter, der driver grænseoverskridende virksomhed, anvender den væsentlighedsgrænse, der er fastlagt af en kompetent myndighed i en bestemt jurisdiktion. Den grænse, der er fastlagt af den kompetente myndighed i en anden jurisdiktion, kan derfor være en vigtig faktor ved en kompetent myndigheds vurdering af, om det risikoniveau, som en given grænse afspejler, er acceptabelt. De væsentlighedsgrænser, der fastlægges af de kompetente myndigheder, bør derfor være gennemsigtige og meddeles Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), således at de kan offentliggøres.
- (8) De kompetente myndigheder bør fastlægge væsentlighedsgrænsen, så den svarer til det risikoniveau, som de anser for acceptabelt. Da dette risikoniveau afhænger af måden, hvorpå væsentlighedsgrænsen anvendes i forbindelse med identifikationen af misligholdelse, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder ved fastlæggelsen af grænsen gør sig visse antagelser om, hvordan de beløb og andele, som vil blive sammenlignet med væsentlighedsgrænsens absolutte og relative komponent, bliver beregnet, og i hvilken fase af misligholdelsesidentifikationen væsentlighedsgrænsen anvendes. I den forbindelse bør grænsen fastlægges på en sådan måde, at institutterne dels kan identificere låntagere, som udgør en betydelig højere risiko på grund af delvise eller uregelmæssige, men systematisk forsinkede betalinger, dels rettidigt kan identificere en væsentlig gældsforpligtelse i restance.
- (9) Det indgår i definitionen af misligholdelse i artikel 178, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvor væsentlig en gældsforpligtelse i restance er. For institutter, som anvender den interne ratingbaserede metode (»IRB-metoden«), medfører enhver ændring af denne definition væsentlige ændringer i de ratingsystemer, der anvendes til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko. En kompetent myndighed bør derfor ikke ændre væsentlighedsgrænsen, medmindre den som følge af stedfundne ændringer i markedsvilkårene eller i de økonomiske vilkår er uegnet og indebærer betydelige forvridninger i forbindelse med identifikationen af misligholdelse.
- (10) De kompetente myndigheder bør have mulighed for at udskyde anvendelsen af væsentlighedsgrænserne for institutter, som skal gennemføre større ændringer af deres IRB-modeller, og institutter, for hvilke indførelsen af sådanne grænser er byrdefuld, fordi deres tidligere metode til bestemmelse af, hvor væsentlige eksponeringer i restance er, afviger betydeligt fra disse grænser. For institutter, som anvender IRB-metoden, men som anvender standardmetoden på en del af deres eksponeringer i henhold til artikel 148 eller 150 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør anvendelsesdatoen for de nye væsentlighedsgrænser desuden være den samme for alle disse institutters eksponeringer. For imidlertid at undgå store forsinkelser i anvendelsen af væsentlighedsgrænser i Unionen, bør sådanne længere perioder begrænses.
- (11) Der bør gives de kompetente myndigheder tilstrækkelig tid til at foretage den omfattende analyse, som er nødvendig for at fastlægge væsentlighedsgrænsen på et acceptabelt niveau.
- (12) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA har forelagt Kommissionen.
- (13) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, om en udtalelse —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Grundlaget for fastlæggelse af væsentlighedsgrænsen for detaileksponeringer

1. En kompetent myndighed fastlægger for alle institutter i sin jurisdiktion en fælles væsentlighedsgrænse for detaileksponeringer.

For institutter, som anvender definitionen af misligholdelse i artikel 178, stk. 1, første afsnit, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 575/2013 på et niveau svarende til den individuelle kreditfacilitet, kan den kompetente myndighed imidlertid fastlægge en særskilt fælles væsentlighedsgrænse for detaileksponeringer.

2. Den i stk. 1, første afsnit, omhandlede væsentlighedsgrænse består af en absolut og en relativ komponent.

Den absolutte komponent udtrykkes som et maksimumsbeløb for summen af alle restancer, som en låntager skylder instituttet, dette instituts moderselskab eller et af dets datterselskaber (»gældsforpligtelse i restance«). Maksimumsbeløbet må ikke overstige 100 EUR eller det tilsvarende beløb i den relevante nationale valuta.

Den relative komponent udtrykkes som en procentdel, som afspejler forholdet mellem gældsforpligtelsen i restance og instituttets, dette instituts moderselskabs eller et af dets datterselskabers samlede balanceførte eksponeringer mod denne låntager, bortset fra aktieeksponeringer. Procenten skal være på mellem 0 % og 2,5 % og sættes til 1 %, når denne procentdel afspejler et risikoniveau, som den kompetente myndighed anser for at være acceptabelt, jf. artikel 3.

3. Den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede væsentlighedsgrænse fastlægges i overensstemmelse med det i stk. 2 omhandlede grundlag, dog med den forskel, at »gældsforpligtelse i restance« og »instituttets samlede balanceførte eksponeringer mod denne låntager, bortset fra aktieeksponeringer« henviser til de af låntagerens gældsforpligtelser, som hidrører fra en enkelt kreditfacilitet, som instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber har stillet til rådighed.

4. Ved fastlæggelse af væsentlighedsgrænsen i overensstemmelse med nærværende artikel skal den kompetente myndighed tage hensyn til risikokarakteristikken for detaileksponeringer og specifikationen af detaileksponeringer i artikel 147 i forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med banker, som anvender den interne ratingbaserede metode, og i nævnte forordnings artikel 123 i forbindelse med institutter, som anvender standardmetoden.

5. Ved fastlæggelse af væsentlighedsgrænsen i overensstemmelse med nærværende artikel skal den kompetente myndighed antage, at der foreligger misligholdelse fra låntagerens side, hvis både den grænse, der udtrykkes ved væsentlighedsgrænsens absolutte komponent, og den grænse, der udtrykkes ved denne grænses relative komponent, overstiges enten 90 dage i træk eller 180 dage i træk, såfremt alle de eksponeringer, der indgår i beregningen af gældsforpligtelsen i restance, er sikret ved pant i beboelsejendomme eller SMV-erhvervsjendomme og de 90 dage for disse eksponeringer er blevet erstattet med 180 dage i henhold til artikel 178, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 2

Væsentlighedsgrænse for andre eksponeringer end detaileksponeringer

1. En kompetent myndighed fastlægger for alle institutter i sin jurisdiktion en fælles væsentlighedsgrænse for andre eksponeringer end detaileksponeringer.

2. Den i stk. 1 omhandlede væsentlighedsgrænse fastlægges i overensstemmelse med det i artikel 1, stk. 2, omhandlede grundlag, dog med den forskel, at væsentlighedsgrænsens absolutte komponent ikke må overstige 500 EUR eller det tilsvarende beløb i den relevante nationale valuta.

3. Ved fastlæggelse af væsentlighedsgrænsen i overensstemmelse med denne artikel skal den kompetente myndighed tage hensyn til risikokarakteristikken for andre eksponeringer end detaileksponeringer.

4. Ved fastlæggelse af væsentlighedsgrænsen i overensstemmelse med nærværende artikel skal den kompetente myndighed antage, at der foreligger misligholdelse fra låntagerens side, hvis både den grænse, der udtrykkes ved væsentlighedsgrænsens absolutte komponent, og den grænse, der udtrykkes ved denne grænses relative komponent, overstiges enten 90 dage i træk eller 180 dage i træk, såfremt de eksponeringer, der indgår i beregningen af gældsforpligtelsen i restance, er eksponeringer mod en offentlig enhed og de 90 dage for disse eksponeringer er blevet erstattet med 180 dage i henhold til artikel 178, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 3

Risikoniveau

En kompetent myndighed skal anse en væsentlighedsgrænse for at afspejle et acceptabelt risikoniveau, jf. kravene i artikel 178, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis denne grænse hverken medfører anerkendelsen af uforholdsmæssigt mange misligholdelser, som skyldes andre forhold end en låntagers økonomiske vanskeligheder, eller betydelige forsinkelser i anerkendelsen af misligholdelser, som skyldes en låntagers økonomiske vanskeligheder.

Artikel 4

Meddelelse vedrørende væsentlighedsgrænser

En kompetent myndighed giver EBA meddelelse om de væsentlighedsgrænser, der fastlægges i dens jurisdiktion. En kompetent myndighed, som fastlægger væsentlighedsgrænsens relative komponent, således at denne er højere eller mindre end 1 %, skal begrunde dette valg over for EBA.

Artikel 5

Opdatering af væsentlighedsgrænser

Hvis væsentlighedsgrænsens absolutte komponent fastlægges i en anden valuta end euro og det hertil svarende beløb for komponenten som følge af udsving i valutakurserne overstiger 100 EUR for detaileksponeringer og 500 EUR for andre eksponeringer end detaileksponeringer, må grænsen ikke ændres, medmindre den kompetente myndighed over for EBA sandsynliggør, at væsentlighedsgrænsen ikke længere afspejler et risikoniveau, som den kompetente myndighed anser for at være acceptabelt.

Artikel 6

Anvendelsesdato for væsentlighedsgrænser

En kompetent myndighed fastsætter en anvendelsesdato for væsentlighedsgrænserne, som kan være forskellig for forskellige kategorier af institutter, men som for institutter, som anvender standardmetoden i tredje del, afsnit II, kapital 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, ikke må ligge senere end den 31. december 2020.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 7. maj 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. oktober 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/172**af 28. november 2017****om ændring af bilag I og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 om eksport og import af farlige kemikalier****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 af 4. juli 2012 om eksport og import af farlige kemikalier ⁽¹⁾, særlig artikel 23, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 649/2012 gennemfører Rotterdambkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel («Rotterdambkonventionen»), som blev undertegnet den 11. september 1998, og som blev godkendt på vegne af Den Europæiske Union ved Rådets afgørelse 2003/106/EF ⁽²⁾.
- (2) Stoffet 3-decen-2-on er ikke blevet godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende dette stof som pesticid, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisterne i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (3) Der er ikke indgivet nogen ansøgning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet carbendazim i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende dette stof som pesticid i gruppen af plantebeskyttelsesmidler, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisterne i del 1 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (4) Der er ikke indgivet nogen ansøgning om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet tepraloxymid i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende dette stof som pesticid, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisterne i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (5) Stofferne cybutryn og triclosan er ikke blevet godkendt til anvendelse i biocidholdige produkter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽⁴⁾, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende disse stoffer som pesticider, og at de derfor bør tilføjes på kemikalielisterne i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (6) Stoffet triflumuron er ikke blevet godkendt til anvendelse i biocidholdige produkter i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012, hvilket betyder, at det er forbudt at anvende dette stof i underkategorien »andre pesticider, herunder biocider«, og at det derfor bør tilføjes på kemikalielisterne i del 1 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (7) Stofferne 5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen, benzylbutylphthalat, diisobutylphthalat, diarsenpentaoxid og tris(2-chlorethyl)fosfat er opført i bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁵⁾, eftersom de er identificeret som særligt problematiske stoffer. De er derfor underlagt krav om godkendelse. Da der ikke er udstedt tilladelser, er de underkastet strenge restriktioner for industriel brug. Disse kemikalier bør derfor tilføjes i del 1 og 2 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 60.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2003/106/EF af 19. december 2002 om indgåelse på Fællesskabets vegne af Rotterdambkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel (EUT L 63 af 6.3.2003, s. 27).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

- (8) På syvende møde i partskonferencen under Rotterdamkonventionen, der blev holdt fra den 4. til den 15. maj 2015, blev det besluttet at optage methamidophos i konventionens bilag III, hvorved dette kemikalie blev omfattet af konventionens procedure for forudgående informeret samtykke. Ved partskonferencen blev det ligeledes besluttet at slette den eksisterende post i bilag III for »methamidophos (opløselige flydende formuleringer af stoffet med over 600 g aktivt stof pr. liter)«. Disse ændringer bør derfor afspejles i kemikalielisterne i del 1 og 3 i bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (9) Partskonferencen under Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte («Stockholm-konventionen»), som er godkendt ved Rådets afgørelse 2006/507/EF ⁽¹⁾, afholdt sit syvende møde fra den 4. til den 15. maj 2015, hvor det blev besluttet at tilføje stofferne hexachlorbutadien og polychlorerede naphthalener til bilag A til nævnte konvention. Disse stoffer er opført i del B i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 ⁽²⁾ og bør derfor tilføjes i del 1 i bilag V til forordning (EU) nr. 649/2012 med henblik på at gennemføre Stockholm-konventionen.
- (10) Ved Kommissionens forordning (EU) 2016/293 ⁽³⁾ blev stoffet hexabromcyclododecan (HBCDD) tilføjet til del A i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2004. Det skete efter det sjette møde i partskonferencen under Stockholm-konventionen, der fandt sted fra den 28. april til den 10. maj 2013, hvor det blev besluttet at opføre stoffet i del 1 i bilag A til nævnte konvention. Dette stof bør derfor tilføjes i del 1 i bilag V til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (11) Stockholm-konventionen tillader genanvendelse af produkter, som indeholder eller kan indeholde tetra- og pentabromdiphenylether eller hexa- og heptabromdiphenylether, samt brugen og den endelige bortskaffelse af produkter fremstillet af genanvendte materialer, som indeholder disse stoffer, forudsat at der træffes foranstaltninger for at forhindre eksport af sådanne produkter med niveauer eller koncentrationer af nævnte stoffer, der overstiger de tilladte niveauer eller koncentrationer for salg, anvendelse, import eller fremstilling af produkterne på den respektive parts territorium. Med henblik på at gennemføre denne forpligtelse i Unionen bør eksport af produkter med indhold af disse stoffer i koncentrationer på 0,1 vægtprocent eller derover, når de fremstilles helt eller delvist af genanvendelsesmaterialer eller materialer fra affald, forbydes ved at tilføje dem til del 1 i bilag V til forordning (EU) nr. 649/2012.
- (12) Forordning (EU) nr. 649/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) Alle berørte parter bør gives en rimelig frist til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde denne forordning, og således at medlemsstaterne kan træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for dens gennemførelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 649/2012 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag I ændres i overensstemmelse med i bilag I til nærværende forordning.
- 2) Bilag V ændres i overensstemmelse med bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2018.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2006/507/EF af 14. oktober 2004 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte (EUT L 209 af 31.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) 2016/293 af 1. marts 2016 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifte for så vidt angår bilag I (EUT L 55 af 2.3.2016, s. 4).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

I bilag I til forordning (EU) nr. 649/2012 foretages følgende ændringer:

1) I del 1 foretages følgende ændringer:

a) Rubrikken vedrørende methamidophos affattes således:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode (***)	Underkategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»methamidophos (#)	10265-92-6	233-606-0	ex 2930 80 00	p(1)	b)«	

b) Rubrikken vedrørende methamidophos (opløselige flydende formuleringer af stoffet med over 600 g aktivt stof/l) udgår.

c) Følgende rubrikker tilføjes:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode (***)	Underkategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)	Lande, der ikke kræver anmeldelse
»3-decen-2-on (*)	10519-33-2	234-059-0	ex 2914 19 90	p(1)	b	
5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen (*)	81-15-2	201-329-4	ex 2904 20 00	i(1) – i(2)	sr	
benzylbutylphthalat (*)	85-68-7	201-622-7	ex 2917 34 00	i(1) – i(2)	sr	
carbendazim	10605-21-7	234-232-0	ex 2933 99 80	p(1)	b	
cybutryn (*)	28159-98-0	248-872-3	ex 2933 69 80	p(2)	b	
diisobutylphthalat (*)	84-69-5	201-553-2	ex 2917 34 00	i(1) – i(2)	sr	
diarsenpentaoxid (*)	1303-28-2	215-116-9	ex 2811 29 90	i(1) – i(2)	sr	
tepraloxymid (*)	149979-41-9	uoplyst	ex 2932 99 00	p(1)	b	
triclosan (*)	3380-34-5	222-182-2	ex 2909 50 00	p(2)	b	
triflumuron	64628-44-0	264-980-3	ex 2924 21 00	p(2)	b	
tris(2-chlorethyl)phosphat	115-96-8	204-118-5	ex 2919 90 00	i(1) – i(2)	sr«	

2) I del 2 foretages følgende ændringer:

a) Rubrikken vedrørende methamidophos udgår.

b) Følgende rubrikker tilføjes:

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode (***)	Kategori (*)	Anvendelsesbegrænsning (**)
»3-decen-2-on	10519-33-2	234-059-0	ex 2914 19 90	p	b
5-tert-butyl-2,4,6-trinitro-m-xylen	81-15-2	201-329-4	ex 2904 20 00	i	sr
benzylbutylphthalat	85-68-7	201-622-7	ex 2917 34 00	i	sr

Kemikalie	CAS-nr.	Einecs-nr.	KN-kode (***)	Kategori (*)	Anvendelsesbe- grænsning (**)
cybutryn	28159-98-0	248-872-3	ex 2933 69 80	p	b
diisobutylphthalat	84-69-5	201-553-2	ex 2917 34 00	i	sr
diarsenpentaoxid	1303-28-2	215-116-9	ex 2811 29 90	i	sr
tepraloxymid	149979-41-9	uoplyst	ex 2932 99 00	p	b
triclosan	3380-34-5	222-182-2	ex 2909 50 00	p	b
tris(2-chlorethyl)phosphat	115-96-8	204-118-5	ex 2919 90 00	i	sr«

3) I del 3 foretages følgende ændringer:

a) Følgende rubrik tilføjes:

Kemikalie	Relevant CAS-nummer	HS-kode for rene stoffer (**)	HS-kode for blandinger og præparater, der indeholder stoffet (**)	Kategori
»Methamidophos	10265-92-6	ex 2930.80	ex 3808.59	pesticide«

b) Stoffet methamidophos (opløselige flydende formuleringer af stoffet med over 600 g aktivt stof/l) udgår.

BILAG II

I del 1 i bilag V til forordning (EU) nr. 649/2012 indsættes følgende nye rubrikker:

Beskrivelse af kemikalie/artikel, som er omfattet af eksportforbud	Yderligere relevante oplysninger (f.eks. kemikaliets navn, EINECS-nr., CAS-nr.)	
	»hexachlorbutadien	EC-nr. 201-765-5 CAS-nr. 87-68-3 KN-kode 2903 29 00
	polychlorerede naphthalener	EC-nr. 274-864-4 CAS-nr. 70776-03-3 og andre KN-kode 3824 99 93
	hexabromcyclododecan	EC-nr. 247-148-4, 221-695-9 CAS-nr. 25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8 og andre KN-kode 2903 89 80
Produkter indeholdende koncentrationer på 0,1 vægtprocent eller derover af tetra-, penta-, hexa- eller heptabromodiphenylether, når de fremstilles helt eller delvist af genanvendelsesmaterialer eller materialer fra affald forberedt med henblik på genbrug	tetrabromdiphenylether	EC-nr. 254-787-2 og andre CAS-nr. 40088-47-9 og andre KN-kode 2909 30 38
	pentabromdiphenylether	EC-nr. 251-084-2 og andre CAS-nr. 32534-81-9 og andre KN-kode 2909 30 31
	hexabromdiphenylether	EC-nr. 253-058-6 og andre CAS-nr. 36483-60-0 og andre KN-kode 2909 30 38
	heptabromdiphenylether	EC-nr. 273-031-2 og andre CAS-nr. 68928-80-3 og andre KN-kode 2909 30 38«

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/173**af 29. november 2017****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/936 for så vidt angår
ajourføring af den kombinerede nomenklatures koder i bilag I til forordningen**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/936 af 9. juni 2015 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke EU-regler for indførsel ⁽¹⁾, navnlig artikel 35, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er ved forordning (EU) 2015/936 fastlagt en fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke EU-regler for indførsel. De tekstilvarer, der er omhandlet i forordningens artikel 1, er fastsat i bilag I til forordningen gennem opførelse af de relevante koder i den kombinerede nomenklatur.
- (2) Den kombinerede nomenklatur er opstillet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽²⁾. Bilag I til samme forordning ajourføres hvert år og offentliggøres som en særskilt gennemførelsesforordning med det formål at bringe den kombinerede nomenklatur i overensstemmelse med de mulige ændringer vedtaget af Verdenstoldorganisationen med hensyn til det harmoniserede nomenklaturesystem eller i Verdenstoldorganisationens regi med hensyn til bundne todsatser.
- (3) Den 6. oktober 2016 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 ⁽³⁾, hvorved nomenklaturen for en række produkter omfattet af bilag I til forordning (EU) 2015/936 blev ændret.
- (4) Med henblik på at bringe forordning (EU) 2015/936 i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 bør bilag I til forordning (EU) 2015/936 ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EU) 2015/936 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. november 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ EUT L 160 af 25.6.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 294 af 28.10.2016, s. 1).

BILAG

Bilag I, del A, affattes således:

»A. TEKSTILVARER OMHANDLET I ARTIKEL 1

1. Medmindre andet fremgår af tarifieringsbestemmelserne vedrørende den kombinerede nomenklatur (KN), anses varebeskrivelsen kun for vejledende, idet varerne i de enkelte kategorier i dette bilag bestemmes ved de anførte KN-koder. Hvor udtrykket »ex« er angivet foran KN-koden, bestemmes varerne i de enkelte kategorier ved de anførte KN-koder og den tilsvarende varebeskrivelse.
2. Beklædningsgenstande, der hverken kendetegner sig som klæder til mænd og drenge eller som klæder til kvinder og piger, tarifieres som beklædningsgenstande til kvinder og piger.
3. Udtrykket »beklædningsgenstande til spædbørn« omfatter beklædningsgenstande til og med handelsstørrelse 86.

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
GRUPPE I A			
1	Garn af bomuld, ikke i detailsalgsoplægninger		
	5204 11 00, 5204 19 00, 5205 11 00, 5205 12 00, 5205 13 00, 5205 14 00, 5205 15 10, 5205 15 90, 5205 21 00, 5205 22 00, 5205 23 00, 5205 24 00, 5205 26 00, 5205 27 00, 5205 28 00, 5205 31 00, 5205 32 00, 5205 33 00, 5205 34 00, 5205 35 00, 5205 41 00, 5205 42 00, 5205 43 00, 5205 44 00, 5205 46 00, 5205 47 00, 5205 48 00, 5206 11 00, 5206 12 00, 5206 13 00, 5206 14 00, 5206 15 00, 5206 21 00, 5206 22 00, 5206 23 00, 5206 24 00, 5206 25 00, 5206 31 00, 5206 32 00, 5206 33 00, 5206 34 00, 5206 35 00, 5206 41 00, 5206 42 00, 5206 43 00, 5206 44 00, 5206 45 00, ex 5604 90 90		
2	Vævede stoffer af bomuld, bortset fra drejervævet stof af bomuld, frotté- stof, vævede bånd, fløjls-, plys- og chenillestoffer, tyl og knyttede netstof- fer		
	5208 11 10, 5208 11 90, 5208 12 16, 5208 12 19, 5208 12 96, 5208 12 99, 5208 13 00, 5208 19 00, 5208 21 10, 5208 21 90, 5208 22 16, 5208 22 19, 5208 22 96, 5208 22 99, 5208 23 00, 5208 29 00, 5208 31 00, 5208 32 16, 5208 32 19, 5208 32 96, 5208 32 99, 5208 33 00, 5208 39 00, 5208 41 00, 5208 42 00, 5208 43 00, 5208 49 00, 5208 51 00, 5208 52 00, 5208 59 10, 5208 59 90, 5209 11 00, 5209 12 00, 5209 19 00, 5209 21 00, 5209 22 00, 5209 29 00, 5209 31 00, 5209 32 00, 5209 39 00, 5209 41 00, 5209 42 00, 5209 43 00, 5209 49 00, 5209 51 00, 5209 52 00, 5209 59 00, 5210 11 00, 5210 19 00, 5210 21 00, 5210 29 00, 5210 31 00, 5210 32 00, 5210 39 00, 5210 41 00, 5210 49 00, 5210 51 00, 5210 59 00, 5211 11 00, 5211 12 00, 5211 19 00, 5211 20 00, 5211 31 00, 5211 32 00, 5211 39 00, 5211 41 00, 5211 42 00, 5211 43 00, 5211 49 10, 5211 49 90, 5211 51 00, 5211 52 00, 5211 59 00, 5212 11 10, 5212 11 90, 5212 12 10, 5212 12 90, 5212 13 10, 5212 13 90, 5212 14 10, 5212 14 90, 5212 15 10, 5212 15 90, 5212 21 10, 5212 21 90, 5212 22 10, 5212 22 90, 5212 23 10, 5212 23 90, 5212 24 10, 5212 24 90, 5212 25 10, 5212 25 90, ex 5811 00 00, ex 6308 00 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
2 a)	Heraf: Bortset fra stoffer, ublegede og blegede		
	5208 31 00, 5208 32 16, 5208 32 19, 5208 32 96, 5208 32 99, 5208 33 00, 5208 39 00, 5208 41 00, 5208 42 00, 5208 43 00, 5208 49 00, 5208 51 00, 5208 52 00, 5208 59 10, 5208 59 90, 5209 31 00, 5209 32 00, 5209 39 00, 5209 41 00, 5209 42 00, 5209 43 00, 5209 49 00, 5209 51 00, 5209 52 00, 5209 59 00, 5210 31 00, 5210 32 00, 5210 39 00, 5210 41 00, 5210 49 00, 5210 51 00, 5210 59 00, 5211 31 00, 5211 32 00, 5211 39 00, 5211 41 00, 5211 42 00, 5211 43 00, 5211 49 10, 5211 49 90, 5211 51 00, 5211 52 00, 5211 59 00, 5212 13 10, 5212 13 90, 5212 14 10, 5212 14 90, 5212 15 10, 5212 15 90, 5212 23 10, 5212 23 90, 5212 24 10, 5212 24 90, 5212 25 10, 5212 25 90, ex 5811 00 00, ex 6308 00 00		
3	Vævet stof af korte kemofibre, syntetiske eller regenererede, bortset fra vævede bånd, fløjls- og plysstoffer (inklusive håndklædefrottéstof af bomuld) og chenillestoffer		
	5512 11 00, 5512 19 10, 5512 19 90, 5512 21 00, 5512 29 10, 5512 29 90, 5512 91 00, 5512 99 10, 5512 99 90, 5513 11 20, 5513 11 90, 5513 12 00, 5513 13 00, 5513 19 00, 5513 21 00, 5513 23 10, 5513 23 90, 5513 29 00, 5513 31 00, 5513 39 00, 5513 41 00, 5513 49 00, 5514 11 00, 5514 12 00, 5514 19 10, 5514 19 90, 5514 21 00, 5514 22 00, 5514 23 00, 5514 29 00, 5514 30 10, 5514 30 30, 5514 30 50, 5514 30 90, 5514 41 00, 5514 42 00, 5514 43 00, 5514 49 00, 5515 11 10, 5515 11 30, 5515 11 90, 5515 12 10, 5515 12 30, 5515 12 90, 5515 13 11, 5515 13 19, 5515 13 91, 5515 13 99, 5515 19 10, 5515 19 30, 5515 19 90, 5515 21 10, 5515 21 30, 5515 21 90, 5515 22 11, 5515 22 19, 5515 22 91, 5515 22 99, 5515 29 00, 5515 91 10, 5515 91 30, 5515 91 90, 5515 99 20, 5515 99 40, 5515 99 80, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70, ex 6308 00 00		
3 a)	Heraf: Bortset fra stoffer, ublegede og blegede		
	5512 19 10, 5512 19 90, 5512 29 10, 5512 29 90, 5512 99 10, 5512 99 90, 5513 21 00, 5513 23 10, 5513 23 90, 5513 29 00, 5513 31 00, 5513 39 00, 5513 41 00, 5513 49 00, 5514 21 00, 5514 22 00, 5514 23 00, 5514 29 00, 5514 30 10, 5514 30 30, 5514 30 50, 5514 30 90, 5514 41 00, 5514 42 00, 5514 43 00, 5514 49 00, 5515 11 30, 5515 11 90, 5515 12 30, 5515 12 90, 5515 13 19, 5515 13 99, 5515 19 30, 5515 19 90, 5515 21 30, 5515 21 90, 5515 22 19, 5515 22 99, ex 5515 29 00, 5515 91 30, 5515 91 90, 5515 99 40, 5515 99 80, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70, ex 6308 00 00		
GRUPPE I B			
4	Skjorter, T-shirts, pully-shirts (undtagen af uld eller fine dyrehår), undertrøjer og lign., af trikotage	6,48	154
	6105 10 00, 6105 20 10, 6105 20 90, 6105 90 10, 6105 90 90, 6109 10 00, 6109 90 20, 6109 90 90, 6110 20 10, 6110 30 10	—	—

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
5	Sweatere, pullovere, slipovere, cardiganer, cardigansæt, jumpere, trøjer og veste (undtagen tilskårne og syede); anorakker, vindjakker, blousonjakker og lign., af trikotage	4,53	221
	ex 6101 90 80, 6101 20 90, 6101 30 90, 6102 10 90, 6102 20 90, 6102 30 90, 6110 11 10, 6110 11 30, 6110 11 90, 6110 12 10, 6110 12 90, 6110 19 10, 6110 19 90, 6110 20 91, 6110 20 99, 6110 30 91, 6110 30 99	—	—
6	Shorts og andre korte benklæder (bortset fra badedragter) til mænd og drenge, vævede; lange benklæder til kvinder og piger, vævede af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre; underdele af forede træningsdragter, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, bortset fra varer i kategori 16 og 29	1,76	568
	6203 41 10, 6203 41 90, 6203 42 31, 6203 42 33, 6203 42 35, 6203 42 90, 6203 43 19, 6203 43 90, 6203 49 19, 6203 49 50, 6204 61 10, 6204 62 31, 6204 62 33, 6204 62 39, 6204 63 18, 6204 69 18, 6211 32 42, 6211 33 42, 6211 42 42, 6211 43 42	—	—
7	Skjorter, skjortebluser og bluser, også af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, til kvinder og piger	5,55	180
	6106 10 00, 6106 20 00, 6106 90 10, 6206 20 00, 6206 30 00, 6206 40 00	—	—
8	Skjorter (herunder sports- og arbejdsskjorter), ikke af trikotage, til mænd og drenge, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	4,60	217
	ex 6205 90 80, 6205 20 00, 6205 30 00	—	—
GRUPPE II A			
9	Håndklædefrottéstof og lignende frottéstof af bomuld; håndklæder, vaskeklude, viskestykker og lignende køkkentekstiler, ikke af trikotage, af vævet frottéstof af bomuld		
	5802 11 00, 5802 19 00, ex 6302 60 00		
20	Sengelinned, ikke af trikotage		
	6302 21 00, 6302 22 90, 6302 29 90, 6302 31 00, 6302 32 90, 6302 39 90		
22	Garn af korte syntetiske fibre, ikke i detailsalgsoplægninger		
	5508 10 10, 5509 11 00, 5509 12 00, 5509 21 00, 5509 22 00, 5509 31 00, 5509 32 00, 5509 41 00, 5509 42 00, 5509 51 00, 5509 52 00, 5509 53 00, 5509 59 00, 5509 61 00, 5509 62 00, 5509 69 00, 5509 91 00, 5509 92 00, 5509 99 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
22 a)	Heraf: polyacryl		
	ex 5508 10 10, 5509 31 00, 5509 32 00, 5509 61 00, 5509 62 00, 5509 69 00		
23	Garn af korte regenererede fibre, ikke i detailsalgsoplægninger		
	5508 20 10, 5510 11 00, 5510 12 00, 5510 20 00, 5510 30 00, 5510 90 00		
32	Vævede fløjls-, plys- og chenillestoffer, bortset fra håndklædefrottéstof og lignende frottéstof af bomuld samt vævede bånd og tuftet tekstilstof, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre		
	5801 10 00, 5801 21 00, 5801 22 00, 5801 23 00, 5801 26 00, 5801 27 00, 5801 31 00, 5801 32 00, 5801 33 00, 5801 36 00, 5801 37 00, 5802 20 00, 5802 30 00		
32 a)	Heraf: Skudfløj, riflet		
	5801 22 00		
39	Dækketøj, håndklæder, vaskeklude, viskestykker og lignende køkkentekstiler, ikke af trikotage, ikke af frottéstof		
	6302 51 00, 6302 53 90, ex 6302 59 90, 6302 91 00, 6302 93 90, ex 6302 99 90		
GRUPPE II B			
12	Strømpebenklæder, strømper, understrømper, sokker, ankelsokker og lign., af trikotage, (ikke til spædbørn), herunder også støttestrømper, bortset fra varer under kategori 70	24,3 par	41
	ex 6115 10 10, 6115 10 90, 6115 22 00, 6115 29 00, 6115 30 11, 6115 30 90, 6115 94 00, 6115 95 00, 6115 96 10, 6115 96 99, 6115 99 00	—	—
13	Trusser og andre underbenklæder til mænd og drenge, trusser og andre underbenklæder til kvinder og piger, af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	17	59
	6107 11 00, 6107 12 00, 6107 19 00, 6108 21 00, 6108 22 00, 6108 29 00, ex 6212 10 10, ex 9619 00 50	—	—
14	Frakker, kapper og slag, vævede, til mænd og drenge, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, bortset fra parkacoats under kategori 21	0,72	1389
	6201 11 00, ex 6201 12 10, ex 6201 12 90, ex 6201 13 10, ex 6201 13 90, 6210 20 00	—	—

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
15	Frakker, kapper og slag, vævede, til kvinder og piger; jakker og blazere, vævede, til kvinder og piger, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, bortset fra parkacoats under kategori 21	0,84	1190
	6202 11 00, ex 6202 12 10, ex 6202 12 90, ex 6202 13 10, ex 6202 13 90, 6204 31 00, 6204 32 90, 6204 33 90, 6204 39 19, 6210 30 00	—	—
16	Jakkesæt, ikke af trikotage, til mænd og drenge, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skisæt; forede træningsdragter til mænd og drenge, med yderstof af et og samme stof, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	0,80	1250
	6203 11 00, 6203 12 00, 6203 19 10, 6203 19 30, 6203 22 80, 6203 23 80, 6203 29 18, 6203 29 30, 6211 32 31, 6211 33 31	—	—
17	Jakker og blazere, ikke af trikotage, til mænd og drenge, af uld, bomuld eller syntetiske fibre eller regenererede fibre	1,43	700
	6203 31 00, 6203 32 90, 6203 33 90, 6203 39 19	—	—
18	Undertrøjer, underbenklæder, pyjamas og anden natbeklædning, badekåber, slåbrokker og lign., til mænd eller drenge, ikke af trikotage		
	6207 11 00, 6207 19 00, 6207 21 00, 6207 22 00, 6207 29 00, 6207 91 00, 6207 99 10, 6207 99 90		
	Undertrøjer, underkjoler, underskørter, trusser, pyjamas og anden natbeklædning, hjemmedragter, badekåber, slåbrokker og lign., til kvinder og piger, ikke af trikotage		
	6208 11 00, 6208 19 00, 6208 21 00, 6208 22 00, 6208 29 00, 6208 91 00, 6208 92 00, 6208 99 00, ex 6212 10 10, ex 9619 00 50		
19	Lommetørklæder, ikke af trikotage	59	17
	6213 20 00, ex 6213 90 00	—	—
21	Parkacoats; anorakker, vindjakker, blousonjakker og lign., ikke af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre; overdele af forede træningsdragter, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, bortset fra varer i kategori 16 og 29	2,3	435
	ex 6201 12 10, ex 6201 12 90, ex 6201 13 10, ex 6201 13 90, 6201 91 00, 6201 92 00, 6201 93 00, ex 6202 12 10, ex 6202 12 90, ex 6202 13 10, ex 6202 13 90, 6202 91 00, 6202 92 00, 6202 93 00, 6211 32 41, 6211 33 41, 6211 42 41, 6211 43 41	—	—

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
24	Pyjamas og anden natbeklædning, badekåber, slåbrokker og lign., af trikotage, til mænd og drenge	3,9	257
	6107 21 00, 6107 22 00, 6107 29 00, 6107 91 00, ex 6107 99 00	—	—
	Pyjamas og anden natbeklædning, hjemmedragter, badekåber, slåbrokker og lign., af trikotage, til kvinder og piger	—	—
	6108 31 00, 6108 32 00, 6108 39 00, 6108 91 00, 6108 92 00, ex 6108 99 00	—	—
26	Kjoler til kvinder og piger, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	3,1	323
	6104 41 00, 6104 42 00, 6104 43 00, 6104 44 00, 6204 41 00, 6204 42 00, 6204 43 00, 6204 44 00	—	—
27	Nederdele, også buksenederdele, til kvinder og piger	2,6	385
	6104 51 00, 6104 52 00, 6104 53 00, 6104 59 00, 6204 51 00, 6204 52 00, 6204 53 00, 6204 59 10	—	—
28	Benklæder, overalls, shorts og andre korte benklæder (bortset fra bade- dragter) af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	1,61	620
	6103 41 00, 6103 42 00, 6103 43 00, ex 6103 49 00, 6104 61 00, 6104 62 00, 6104 63 00, ex 6104 69 00	—	—
29	Dragter, kostumer og sæt, ikke af trikotage, til kvinder og piger, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skidragter og skisæt; forede træningsdragter til kvinder og piger, med yderstof af et og samme stof, af bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	1,37	730
	6204 11 00, 6204 12 00, 6204 13 00, 6204 19 10, 6204 21 00, 6204 22 80, 6204 23 80, 6204 29 18, 6211 42 31, 6211 43 31	—	—
31	Brystholdere, vævede eller af trikotage	18,2	55
	ex 6212 10 10, 6212 10 90	—	—
68	Beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande til spæd- børn, bortset fra vanter af trikotage under kategori 10 og 87, og strøm- per og vævede sokker under kategori 88, ikke af trikotage		
	6111 90 19, 6111 20 90, 6111 30 90, ex 6111 90 90, ex 6209 90 10, ex 6209 20 00, ex 6209 30 00, ex 6209 90 90, ex 9619 00 50		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
73	Træningsdragter af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	1,67	600
	6112 11 00, 6112 12 00, 6112 19 00	—	—
76	Arbejds- og beskyttelsesbeklædning, ikke af trikotage, til mænd og drenge		
	6203 22 10, 6203 23 10, 6203 29 11, 6203 32 10, 6203 33 10, 6203 39 11, 6203 42 11, 6203 42 51, 6203 43 11, 6203 43 31, 6203 49 11, 6203 49 31, 6211 32 10, 6211 33 10		
	Kitler og forklæder samt anden arbejds- og beskyttelsesbeklædning, ikke af trikotage, til kvinder og piger		
	6204 22 10, 6204 23 10, 6204 29 11, 6204 32 10, 6204 33 10, 6204 39 11, 6204 62 11, 6204 62 51, 6204 63 11, 6204 63 31, 6204 69 11, 6204 69 31, 6211 42 10, 6211 43 10		
77	Skidragter og skisæt, ikke af trikotage		
	ex 6211 20 00		
78	Beklædningsgenstande, ikke af trikotage, bortset fra beklædningsgenstande under kategori 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 og 77		
	6203 41 30, 6203 42 59, 6203 43 39, 6203 49 39, 6204 61 85, 6204 62 59, 6204 62 90, 6204 63 39, 6204 63 90, 6204 69 39, 6204 69 50, 6210 40 00, 6210 50 00, 6211 32 90, 6211 33 90, ex 6211 39 00, 6211 42 90, 6211 43 90, ex 6211 49 00, ex 9619 00 50		
83	Frakker, jakker og andre beklædningsgenstande, herunder også skidragter og skisæt, af trikotage, bortset fra beklædningsgenstande under kategori 4, 5, 7, 13, 24, 26, 27, 28, 68, 69, 72, 73, 74, 75		
	ex 6101 90 20, 6101 20 10, 6101 30 10, 6102 10 10, 6102 20 10, 6102 30 10, 6103 31 00, 6103 32 00, 6103 33 00, ex 6103 39 00, 6104 31 00, 6104 32 00, 6104 33 00, ex 6104 39 00, 6112 20 00, 6113 00 90, 6114 20 00, 6114 30 00, ex 6114 90 00, ex 9619 00 50		
GRUPPE III A			
33	Stoffer af garn af syntetiske filamenter, fremstillet af strimler og lign. af polyethylen eller polypropylen, af bredde på under 3 m		
	5407 20 11		
	Sække og poser til emballage, ikke af trikotage, fremstillet af strimler og lign.		
	6305 32 19, 6305 33 90		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
34	Stoffer af garn af syntetiske filamenter, fremstillet af strimler og lign. af polyethylen eller polypropylen, af bredde på 3 m og derover		
	5407 20 19		
35	Vævet stof af syntetiske fibre, bortset fra cordvæv til fremstilling af dæk under kategori 114		
	5407 10 00, 5407 20 90, 5407 30 00, 5407 41 00, 5407 42 00, 5407 43 00, 5407 44 00, 5407 51 00, 5407 52 00, 5407 53 00, 5407 54 00, 5407 61 10, 5407 61 30, 5407 61 50, 5407 61 90, 5407 69 10, 5407 69 90, 5407 71 00, 5407 72 00, 5407 73 00, 5407 74 00, 5407 81 00, 5407 82 00, 5407 83 00, 5407 84 00, 5407 91 00, 5407 92 00, 5407 93 00, 5407 94 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
35 a)	Heraf: Bortset fra stoffer, ublegede og blegede		
	ex 5407 10 00, ex 5407 20 90, ex 5407 30 00, 5407 42 00, 5407 43 00, 5407 44 00, 5407 52 00, 5407 53 00, 5407 54 00, 5407 61 30, 5407 61 50, 5407 61 90, 5407 69 90, 5407 72 00, 5407 73 00, 5407 74 00, 5407 82 00, 5407 83 00, 5407 84 00, 5407 92 00, 5407 93 00, 5407 94 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
36	Vævet stof af kunstige fibre, bortset fra cordvæv til fremstilling af dæk hørende under kategori 114		
	5408 10 00, 5408 21 00, 5408 22 10, 5408 22 90, 5408 23 00, 5408 24 00, 5408 31 00, 5408 32 00, 5408 33 00, 5408 34 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
36 a)	Heraf: Bortset fra stoffer, ublegede og blegede		
	ex 5408 10 00, 5408 22 10, 5408 22 90, 5408 23 00, 5408 24 00, 5408 32 00, 5408 33 00, 5408 34 00, ex 5811 00 00, ex 5905 00 70		
37	Vævet stof af korte regenererede fibre		
	5516 11 00, 5516 12 00, 5516 13 00, 5516 14 00, 5516 21 00, 5516 22 00, 5516 23 10, 5516 23 90, 5516 24 00, 5516 31 00, 5516 32 00, 5516 33 00, 5516 34 00, 5516 41 00, 5516 42 00, 5516 43 00, 5516 44 00, 5516 91 00, 5516 92 00, 5516 93 00, 5516 94 00, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70		
37 a)	Heraf: Bortset fra stoffer, ublegede og blegede		
	5516 12 00, 5516 13 00, 5516 14 00, 5516 22 00, 5516 23 10, 5516 23 90, 5516 24 00, 5516 32 00, 5516 33 00, 5516 34 00, 5516 42 00, 5516 43 00, 5516 44 00, 5516 92 00, 5516 93 00, 5516 94 00, ex 5803 00 90, ex 5905 00 70		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
38 A	Trikotagestof af syntetiske fibre til forhæng og gardiner		
	ex 6005 36 00, ex 6005 37 00, ex 6005 38 00, ex 6005 39 00, ex 6006 31 00, ex 6006 32 00, ex 6006 33 00, ex 6006 34 00		
38 B	Stores, ikke af trikotage		
	ex 6303 91 00, ex 6303 92 90, ex 6303 99 90		
40	Gardiner, forhæng, undergardiner, kapper, sengeforhæng og lign., ikke af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre		
	ex 6303 91 00, ex 6303 92 90, ex 6303 99 90, 6304 19 10, ex 6304 19 90, 6304 92 00, ex 6304 93 00, ex 6304 99 00		
41	Garn af endeløse syntetiske filamenter, ikke i detailsalgsoplægninger, bortset fra enkelttrådet garn, snoet 50 omgange og derunder pr. meter, eller ikke snoet		
	5401 10 12, 5401 10 14, 5401 10 16, 5401 10 18, 5402 11 00, 5402 19 00, 5402 20 00, 5402 31 00, 5402 32 00, 5402 33 00, 5402 34 00, 5402 39 00, 5402 44 00, 5402 48 00, 5402 49 00, 5402 51 00, 5402 52 00, 5402 53 00, 5402 59 00, 5402 61 00, 5402 62 00, 5402 63 00, 5402 69 00, ex 5604 90 10, ex 5604 90 90		
42	Garn af endeløse kemofibre, ikke i detailsalgsoplægninger		
	5401 20 10		
	Garn af endeløse kemofibre; garn af regenererede filamenter, ikke i detailsalgsoplægninger, bortset fra enkelttrådet garn af rayonviscose, snoet 250 gange og derunder pr. meter, og enkelttrådet garn af celluloseacetat		
	5403 10 00, 5403 32 00, ex 5403 33 00, 5403 39 00, 5403 41 00, 5403 42 00, 5403 49 00, ex 5604 90 10		
43	Garn af kemofilamenter, garn af korte regenererede fibre, garn af bomuld, i detailsalgsoplægninger		
	5204 20 00, 5207 10 00, 5207 90 00, 5401 10 90, 5401 20 90, 5406 00 00, 5508 20 90, 5511 30 00		
46	Uld og fine dyrehår, kartet eller kæmmet		
	5105 10 00, 5105 21 00, 5105 29 00, 5105 31 00, 5105 39 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
47	Garn af uld og fine dyrehår, kartet, ikke i detailsalgsoplægninger		
	5106 10 10, 5106 10 90, 5106 20 10, 5106 20 91, 5106 20 99, 5108 10 10, 5108 10 90		
48	Garn af uld og fine dyrehår, kæmmet, ikke i detailsalgsoplægninger		
	5107 10 10, 5107 10 90, 5107 20 10, 5107 20 30, 5107 20 51, 5107 20 59, 5107 20 91, 5107 20 99, 5108 20 10, 5108 20 90		
49	Garn af uld og fine dyrehår, i detailsalgsoplægninger		
	5109 10 10, 5109 10 90, 5109 90 00		
50	Vævet stof af uld eller fine dyrehår Bomuld, kartet eller kæmmet		
	5111 11 00, 5111 19 00, 5111 20 00, 5111 30 10, 5111 30 80, 5111 90 10, 5111 90 91, 5111 90 98, 5112 11 00, 5112 19 00, 5112 20 00, 5112 30 10, 5112 30 80, 5112 90 10, 5112 90 91, 5112 90 98		
51	Drejervævet stof af bomuld		
	5203 00 00		
53	Drejervævet stof af bomuld		
	5803 00 10		
54	Korte regenererede fibre, herunder affald, kartede, kæmmede eller på anden måde beredt til spinning		
	5507 00 00		
55	Korte syntetiske fibre, herunder affald, kartede, kæmmede eller på anden måde beredt til spinning		
	5506 10 00, 5506 20 00, 5506 40 00, 5506 90 00		
56	Korte syntetiske fibre, herunder affald, i detailsalgsoplægninger		
	5508 10 90, 5511 10 00, 5511 20 00		
58	Gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter) knyttede, også konfektionerede		
	5701 10 10, 5701 10 90, 5701 90 10, 5701 90 90		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
59	Gulvtæpper og anden gulvbelægning af tekstilmateriale, bortset fra varer henhørende under kategori 58		
	5702 10 00, 5702 31 10, 5702 31 80, 5702 32 00, ex 5702 39 00, 5702 41 10, 5702 41 90, 5702 42 00, ex 5702 49 00, 5702 50 10, 5702 50 31, 5702 50 39, ex 5702 50 90, 5702 91 00, 5702 92 10, 5702 92 90, ex 5702 99 00, 5703 10 00, 5703 20 12, 5703 20 18, 5703 20 92, 5703 20 98, 5703 30 12, 5703 30 18, 5703 30 82, 5703 30 88, 5703 90 20, 5703 90 80, 5704 10 00, 5704 20 00, 5704 90 00, 5705 00 30, ex 5705 00 80		
60	Håndvævede tapisserier (af typerne Gobelin, Flandern, Aubusson, Beauvais og lign.) og håndbroderede tapisserier (med gobelinsting, korssting og lign.), også konfektionerede		
	5805 00 00		
61	Vævede bånd og bånd bestående af sammenlimede parallelle garner eller fibre, bortset fra etiketter og lign. henhørende under kategori 62 Elastiske tekstilstoffer (undtagen trikotagestof) bestående af tekstil i forbindelse med gummitråde		
	ex 5806 10 00, 5806 20 00, 5806 31 00, 5806 32 10, 5806 32 90, 5806 39 00, 5806 40 00		
62	Chenillegarn, overspundet garn (undtagen metalliseret garn og overspundet garn af hestehår)		
	5606 00 91, 5606 00 99		
	Tyl og knyttede netstoffer, hånd- eller maskinfremstillede blonder og kniplinger, i løbende længder, strimler eller motiver		
	5804 10 10, 5804 10 90, 5804 21 00, 5804 29 00, 5804 30 00		
	Vævede etiketter, emblemer og lign., ikke broderede, i løbende længder eller tilskårne stykker		
	5807 10 10, 5807 10 90		
	Agramaner, possementer og lign. arbejder i løbende længder, kvaster, pomponer og lign.		
	5808 10 00, 5808 90 00		
	Broderier, i løbende længder, strimler eller motiver		
	5810 10 10, 5810 10 90, 5810 91 10, 5810 91 90, 5810 92 10, 5810 92 90, 5810 99 10, 5810 99 90		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
63	Trikotagestof af syntetiske fibre, med indhold af elastomergarn på 5 vægtprocent eller derover og trikotagestof af syntetiske fibre, med indhold af gummitråde på 5 vægtprocent eller derover		
	5906 91 00, ex 6002 40 00, 6002 90 00, ex 6004 10 00, 6004 90 00		
	Blondestoffer og stoffer med opskåren luv, af syntetiske fibre		
	ex 6001 10 00, 6003 30 10, ex 6005 36 00, ex 6005 37 00, ex 6005 38 00, ex 6005 39 00		
65	Trikotagestof, bortset fra varer under kategori 38 A og 63, af uld, bomuld eller kemofibre		
	5606 00 10, ex 6001 10 00, 6001 21 00, 6001 22 00, ex 6001 29 00, 6001 91 00, 6001 92 00, ex 6001 99 00, ex 6002 40 00, 6003 10 00, 6003 20 00, 6003 30 90, 6003 40 00, ex 6004 10 00, 6005 90 10, 6005 21 00, 6005 22 00, 6005 23 00, 6005 24 00, 6005 35 00, ex 6005 36 00, ex 6005 37 00, ex 6005 38 00, ex 6005 39 00, 6005 41 00, 6005 42 00, 6005 43 00, 6005 44 00, 6006 10 00, 6006 21 00, 6006 22 00, 6006 23 00, 6006 24 00, ex 6006 31 00, ex 6006 32 00, ex 6006 33 00, ex 6006 34 00, 6006 41 00, 6006 42 00, 6006 43 00, 6006 44 00		
66	Plaider og lignende tæpper, ikke af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre		
	6301 10 00, 6301 20 90, 6301 30 90, ex 6301 40 90, ex 6301 90 90		
GRUPPE III B			
10	Handsker, vanter og luffer, af trikotage	17 par	59
	6111 90 11, 6111 20 10, 6111 30 10, ex 6111 90 90, 6116 10 20, 6116 10 80, 6116 91 00, 6116 92 00, 6116 93 00, 6116 99 00		
67	Tilbehør til beklædningsgenstande, af trikotage, ikke til spædbørn; husholdningslinned af enhver art, af trikotage; gardiner, rullegardiner, gardinkapper eller sengekapper og andre boligtekstiler, af trikotage; plaider og lignende tæpper, af trikotage, andre varer af trikotage, også dele af beklædningsgenstande eller af tilbehør til beklædningsgenstande		
	5807 90 90, 6113 00 10, 6117 10 00, 6117 80 10, 6117 80 80, 6117 90 00, 6301 20 10, 6301 30 10, 6301 40 10, 6301 90 10, 6302 10 00, 6302 40 00, ex 6302 60 00, 6303 12 00, 6303 19 00, 6304 11 00, 6304 20 00, 6304 91 00, ex 6305 20 00, 6305 32 11, ex 6305 32 90, 6305 33 10, ex 6305 39 00, ex 6305 90 00, 6307 10 10, 6307 90 10, ex 9619 00 40, ex 9619 00 50		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
67 a)	Heraf: Sække og poser til emballage, fremstillet af strimler og lign., af polyethylen eller polypropylen		
	6305 32 11, 6305 33 10		
69	Underkjoler og underskørter til kvinder eller piger, af trikotage	7,8	128
	6108 11 00, 6108 19 00		
70	Strømpebukser og trikoter, af syntetiske fibre, med enkeltråd på under 67 decitex (6,7 tex)	30,4 par	33
	ex 6115 10 10, 6115 21 00, 6115 30 19		
	Strømper til kvinder, af syntetiske fibre		
	ex 6115 10 10, 6115 96 91		
72	Badebeklædning, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	9,7	103
	6112 31 10, 6112 31 90, 6112 39 10, 6112 39 90, 6112 41 10, 6112 41 90, 6112 49 10, 6112 49 90, 6211 11 00, 6211 12 00		
74	Dragter, kostumer og sæt, af trikotage, til kvinder og piger, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skidragter og ski-sæt	1,54	650
	6104 13 00, 6104 19 20, ex 6104 19 90, 6104 22 00, 6104 23 00, 6104 29 10, ex 6104 29 90		
75	Dragter, kostumer og sæt, af trikotage, til mænd og drenge, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre, undtagen skidragter og ski-sæt	0,80	1 250
	6103 10 10, 6103 10 90, 6103 22 00, 6103 23 00, 6103 29 00		
84	Sjaler, tørklæder, mantiller, slør og lign., ikke af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre		
	6214 20 00, 6214 30 00, 6214 40 00, ex 6214 90 00		
85	Slips, butterfly og halsbind, ikke af trikotage, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre	17,9	56
	6215 20 00, 6215 90 00		
86	Korsetter, hofteholdere, brystholdere, seler, sokkeholdere, strømpebånd og lign. (herunder sådanne varer af trikotage), også elastiske	8,8	114
	6212 20 00, 6212 30 00, 6212 90 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
87	Handsker, vanter og luffer, ikke af trikotage		
	ex 6209 90 10, ex 6209 20 00, ex 6209 30 00, ex 6209 90 90, 6216 00 00		
88	Strømper og sokker, ikke af trikotage; andet tilbehør til beklædningsgenstande, dele af beklædningsgenstande eller tilbehør til beklædningsgenstande, ikke til spædbørn, ikke af trikotage		
	ex 6209 90 10, ex 6209 20 00, ex 6209 30 00, ex 6209 90 90, 6217 10 00, 6217 90 00		
90	Sejlgarn, reb og tovværk, af syntetiske fibre, også flettet		
	5607 41 00, 5607 49 11, 5607 49 19, 5607 49 90, 5607 50 11, 5607 50 19, 5607 50 30, 5607 50 90		
91	Telte		
	6306 22 00, 6306 29 00		
93	Sække og poser til emballage af tekstilstof, bortset fra varer fremstillet af strimler og lign., af polyethylen eller polypropylen		
	ex 6305 20 00, ex 6305 32 90, ex 6305 39 00		
94	Vat af tekstilmaterialer samt varer af vat; tekstilfibre, hvis længde ikke overstiger 5 mm (flok), støv og nopper af tekstilmaterialer		
	5601 21 10, 5601 21 90, 5601 22 10, 5601 22 90, 5601 29 00, 5601 30 00, 9619 00 30		
95	Filt og varer deraf, også imprægneret eller overtrukket, bortset fra gulvbelægning		
	5602 10 19, 5602 10 31, ex 5602 10 38, 5602 10 90, 5602 21 00, ex 5602 29 00, 5602 90 00, ex 5807 90 10, ex 5905 00 70, 6210 10 10, 6307 90 91		
96	Fiberduk samt varer deraf, også imprægneret eller overtrukket		
	5603 11 10, 5603 11 90, 5603 12 10, 5603 12 90, 5603 13 10, 5603 13 90, 5603 14 10, 5603 14 90, 5603 91 10, 5603 91 90, 5603 92 10, 5603 92 90, 5603 93 10, 5603 93 90, 5603 94 10, 5603 94 90, ex 5807 90 10, ex 5905 00 70, 6210 10 92, 6210 10 98, ex 6301 40 90, ex 6301 90 90, 6302 22 10, 6302 32 10, 6302 53 10, 6302 93 10, 6303 92 10, 6303 99 10, ex 6304 19 90, ex 6304 93 00, ex 6304 99 00, ex 6305 32 90, ex 6305 39 00, 6307 10 30, 6307 90 92, ex 6307 90 98, ex 9619 00 40, ex 9619 00 50		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
97	Net og netstoffer af sejlgarn, reb og tovværk samt konfektionerede fiske- net af garn, sejlgarn, reb og tovværk		
	5608 11 20, 5608 11 80, 5608 19 11, 5608 19 19, 5608 19 30, 5608 19 90, 5608 90 00		
98	Andre varer fremstillet af garn, sejlgarn, reb og tovværk, undtagen tekstil- stof, varer fremstillet af sådant stof og varer under kategori 97		
	5609 00 00, 5905 00 10		
99	Tekstilstof, overtrukket med vegetabiliske carbohydratgummier eller sti- velseholdige substanser, af den art der anvendes til fremstilling af bog- bind, etuier mv.; kalklerred; etuier mv.; præpareret malerlærred; buc- kram og lignende stivede tekstilstoffer, af den art der anvendes til fremstilling af hatte		
	5901 10 00, 5901 90 00		
	Linoleum, også i tilskårne stykker; gulvbelægningsmaterialer bestående af tekstilunderlag med overtræk eller belægning, også i tilskårne stykker		
	5904 10 00, 5904 90 00		
	Tekstilstoffer (bortset fra trikotagestof) imprægneret, overtrukket eller la- mineret med gummi, bortset fra stoffer til dæk		
	5906 10 00, 5906 99 10, 5906 99 90		
	Tekstilstoffer, imprægneret eller overtrukket på anden måde; malede tea- terkulisser, malede atelierbagtæpper og lign., bortset fra stoffer under ka- tegori 100		
5907 00 00			
100	Tekstilstoffer, imprægneret, overtrukket eller lamineret med cellulosederi- vater eller anden plast		
	5903 10 10, 5903 10 90, 5903 20 10, 5903 20 90, 5903 90 10, 5903 90 91, 5903 90 99		
101	Sejlgarn, reb og tovværk, også flettet, bortset fra varer af syntetiske fibre		
	ex 5607 90 90		
109	Presenninger, sejl og markiser		
	6306 12 00, 6306 19 00, 6306 30 00		
110	Luftmadrasser, af vævet stof		
	6306 40 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
111	Lejrudstyr, af vævet stof, bortset fra luftmadrasser og telte		
	6306 90 00		
112	Andre varer fremstillet af tekstilstoffer, bortset fra varer henhørende under kategori 113 og 114		
	6307 20 00, ex 6307 90 98		
113	Gulvklude, karklude og støveklude, undtagen af trikotage		
	6307 10 90		
114	Tekstilstoffer og varer til teknisk brug		
	5902 10 10, 5902 10 90, 5902 20 10, 5902 20 90, 5902 90 10, 5902 90 90, 5908 00 00, 5909 00 10, 5909 00 90, 5910 00 00, 5911 10 00, ex 5911 20 00, 5911 31 11, 5911 31 19, 5911 31 90, 5911 32 11, 5911 32 19, 5911 32 90, 5911 40 00, 5911 90 10, 5911 90 91, 5911 90 99		
GRUPPE IV			
115	Garn af hør eller ramie		
	5306 10 10, 5306 10 30, 5306 10 50, 5306 10 90, 5306 20 10, 5306 20 90, 5308 90 12, 5308 90 19		
117	Vævet stof af hør eller ramie		
	5309 11 10, 5309 11 90, 5309 19 00, 5309 21 00, 5309 29 00, 5311 00 10, ex 5803 00 90, 5905 00 30		
118	Dækketøj, håndklæder, vaskeklude, viskestykker og lignende varer, af hør eller ramie, undtagen af trikotage		
	6302 29 10, 6302 39 20, 6302 59 10, ex 6302 59 90, 6302 99 10, ex 6302 99 90		
120	Gardiner, rullegardiner, gardinkapper og sengekapper samt andre boligtekstiler, ikke af trikotage, af hør eller ramie		
	ex 6303 99 90, 6304 19 30, ex 6304 99 00		
121	Sejlgarn, reb og tovværk, også flettet, af hør eller ramie		
	ex 5607 90 90		
122	Brugte sække og poser til emballage, af hør, ikke af trikotage		
	ex 6305 90 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
123	Vævet fløjls-, plys- og chenillestof, af hør eller ramie, undtagen vævede bånd		
	5801 90 10, ex 5801 90 90		
	Sjaler, tørklæder, mantiller, slør og lign., af hør eller ramie, ikke af trikotage		
	ex 6214 90 00		
GRUPPE V			
124	Syntetiske stabelfibre		
	5501 10 00, 5501 20 00, 5501 30 00, 5501 40 00, 5501 90 00, 5503 11 00, 5503 19 00, 5503 20 00, 5503 30 00, 5503 40 00, 5503 90 00, 5505 10 10, 5505 10 30, 5505 10 50, 5505 10 70, 5505 10 90		
125 A	Garn af endeløse syntetiske fibre, ikke i detailsalgsoplægninger, bortset fra garn under kategori 41		
	5402 45 00, 5402 46 00, 5402 47 00		
125 B	Monofilamenter, strimler (kunstige strå og lign.) og imiteret catgut af håndlavet syntetisk materiale		
	5404 11 00, 5404 12 00, 5404 19 00, 5404 90 10, 5404 90 90, ex 5604 90 10, ex 5604 90 90		
126	Korte kemofibre, stabelfibre		
	5502 10 00, 5502 90 00, 5504 10 00, 5504 90 00, 5505 20 00		
127 A	Garn af endeløse regenererede fibre, ikke i detailsalgsoplægninger, bortset fra garn under kategori 42		
	5403 31 00, ex 5403 32 00, ex 5403 33 00		
127 B	Monofilamenter, strimler (kunstige strå og lign.) og imiteret catgut af håndlavet regenereret materiale		
	5405 00 00, ex 5604 90 90		
128	Grove dyrehår, kartede eller kæmmede		
	5105 40 00		
129	Garn af hestehår og andre grove dyrehår		
	5110 00 00		
130 A	Garn af natursilke, undtagen garn spundet af silkeaffald		
	5004 00 10, 5004 00 90, 5006 00 10		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
130 B	Garn af natursilke, undtagen garn henhørende under kategori 130 A; silk-worm gut		
	5005 00 10, 5005 00 90, 5006 00 90, ex 5604 90 90		
131	Garn af andre vegetabiliske tekstilfibre		
	5308 90 90		
132	Papirgarn		
	5308 90 50		
133	Garn af hamp		
	5308 20 10, 5308 20 90		
134	Metalliseret garn		
	5605 00 00		
135	Vævet stof af grove dyrehår eller hestehår		
	5113 00 00		
136	Vævet stof af silke eller silkeaffald:		
	5007 10 00, 5007 20 11, 5007 20 19, 5007 20 21, 5007 20 31, 5007 20 39, 5007 20 41, 5007 20 51, 5007 20 59, 5007 20 61, 5007 20 69, 5007 20 71, 5007 90 10, 5007 90 30, 5007 90 50, 5007 90 90, 5803 00 30, ex 5905 00 90, ex 5911 20 00		
137	Vævede fløjls-, plys- og chenillestoffer og vævede bånd af natursilke eller af silkeaffald		
	ex 5801 90 90, ex 5806 10 00		
138	Vævet stof af papirgarn og af andre tekstilfibre, undtagen af ramie		
	5311 00 90, ex 5905 00 90		
139	Vævet stof af metaltråd eller af metalliseret tråd		
	5809 00 00		
140	Trikotagestof, undtagen stof af uld eller fine dyrehår, bomuld eller kemo-fibre		
	ex 6001 10 00, ex 6001 29 00, ex 6001 99 00, 6003 90 00, 6005 90 90, 6006 90 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
141	Plaider og lignende tæpper af tekstilmaterialer, undtagen af uld eller fine dyrehår, bomuld eller kemofibre		
	ex 6301 90 90		
142	Gulvtæpper, også af sisal og andre agavefibre eller af manilahamp		
	ex 5702 39 00, ex 5702 49 00, ex 5702 50 90, ex 5702 99 00, ex 5705 00 80		
144	Filt af grove dyrehår		
	ex 5602 10 38, ex 5602 29 00		
145	Sejlgarn, reb og tovværk, også flettet, af Manila (abaca) eller af hamp		
	ex 5607 90 20, ex 5607 90 90		
146 A	Binde- og presse-garn til landbrugsmaskiner, af sisal eller andre agavefibre		
	ex 5607 21 00		
146 B	Sejlgarn, reb og tovværk, af sisal eller andre agavefibre, undtagen varer henhørende under kategori 146 A		
	ex 5607 21 00, 5607 29 00		
146 C	Sejlgarn, reb og tovværk, også flettet, af jute eller andre bastfibre henhørende under kode 5303		
	ex 5607 90 20		
147	Affald af natursilke (herunder kokoner, der er uanvendelige til afspinning), samt garnaffald og opkradset tekstilmateriale, undtagen ikke kartet eller ikke kæmmet		
	ex 5003 00 00		
148 A	Garn af jute eller andre bastfibre henhørende under kode 5303		
	5307 10 00, 5307 20 00		
148 B	Kokosgarn		
	5308 10 00		
149	Vævet stof af jute eller andre bastfibre, af bredde over 150 cm		
	5310 10 90, ex 5310 90 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
150	Vævet stof af jute eller andre bastfibre, af bredde 150 cm og derunder; sække og poser til emballage, af vævet stof af jute eller andre bastfibre, undtagen brugte varer		
	5310 10 10, ex 5310 90 00, 5905 00 50, 6305 10 90		
151 A	Gulvbelægning af kokosfibre		
	5702 20 00		
151 B	Gulvtæpper og anden gulvbelægning af tekstilmateriale, af jute eller andre bastfibre, undtagen tuftede eller fremstillet ved »flocking«		
	ex 5702 39 00, ex 5702 49 00, ex 5702 50 90, ex 5702 99 00		
152	Nålefilt, af jute eller andre bastfibre, ikke imprægneret eller overtrukket, ikke til gulvbelægning		
	5602 10 11		
153	Brugte sække og poser til emballage, af jute eller andre bastfibre henhørende under kode 5303		
	6305 10 10		
154	Natursilke, usnoet eller kun svagt snoet		
	5001 00 00		
	Natursilke, usnoet eller kun svagt snoet		
	5002 00 00		
	Affald af natursilke (herunder kokoner, der er uanvendelige til afhaspning), samt garnaffald og opkradset tekstilmateriale, ikke kartet eller kæmmet		
	ex 5003 00 00		
	Uld, ikke kartet eller kæmmet		
	5101 11 00, 5101 19 00, 5101 21 00, 5101 29 00, 5101 30 00		
	Fine eller grove dyrehår, ikke kartede eller kæmmede:		
	5102 11 00, 5102 19 10, 5102 19 30, 5102 19 40, 5102 19 90, 5102 20 00		
	Affald af uld samt af fine eller grove dyrehår, herunder garnaffald, men ikke opkradset tekstilmateriale		
	5103 10 10, 5103 10 90, 5103 20 00, 5103 30 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
	Opkradset tekstilmateriale af uld samt af fine eller grove dyrehår		
	5104 00 00		
	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hør (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)		
	5301 10 00, 5301 21 00, 5301 29 00, 5301 30 00		
	Ramie og andre vegetabiliske tekstilfibre, rå eller beredt, men ikke spundet; blår, kæmlinge og affald, undtagen af kokos og abaca		
	5305 00 00		
	Bomuld, ikke kartet eller kæmmet		
	5201 00 10, 5201 00 90		
	Affald af bomuld (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)		
	5202 10 00, 5202 91 00, 5202 99 00		
	Hamp (<i>Cannabis sativa</i> L.), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af hamp (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)		
	5302 10 00, 5302 90 00		
	Abaca (Manilahamp eller <i>Musa textilis</i> Nee), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af abaca (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)		
	5305 00 00		
	Jute og andre bastfibre (undtagen hør, hamp og ramie), rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af jute og andre bastfibre (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)		
	5303 10 00, 5303 90 00		
	Andre vegetabiliske tekstilfibre, rå eller beredt, men ikke spundet; blår og affald af sådanne fibre (herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale)		
	5305 00 00		
156	Bluser og pullovere af natursilke eller silkeaffald, til kvinder og piger, af trikotage		
	6106 90 30, ex 6110 90 90		
157	Beklædningsgenstande af trikotage, undtagen varer henhørende under kategori 1 til 123 og under kategori 156		
	ex 6101 90 20, ex 6101 90 80, 6102 90 10, 6102 90 90, ex 6103 39 00, ex 6103 49 00, ex 6104 19 90, ex 6104 29 90, ex 6104 39 00, 6104 49 00, ex 6104 69 00, 6106 90 50, 6106 90 90, ex 6107 99 00, ex 6108 99 00, 6110 90 10, ex 6110 90 90, ex 6111 90 90, ex 6114 90 00		

Kategori	Varebeskrivelse KN-kode 2017	Ækvivalens	
		stk./kg	g/stk.
159	Kjoler, bluser, herunder skjortebluser, af natursilke eller silkeaffald, ikke af trikotage		
	6204 49 10, 6206 10 00		
	Sjaler, tørklæder, mantiller, slør og lign. af natursilke eller silkeaffald, ikke af trikotage		
	6214 10 00		
	Slips og halsbind, af natursilke eller silkeaffald		
	6215 10 00		
160	Lommetørklæder af natursilke eller silkeaffald		
	ex 6213 90 00		
161	Beklædningsgenstande, ikke af trikotage, undtagen varer henhørende under kategori 1 til 123 og kategori 159		
	6201 19 00, 6201 99 00, 6202 19 00, 6202 99 00, 6203 19 90, 6203 29 90, 6203 39 90, 6203 49 90, 6204 19 90, 6204 29 90, 6204 39 90, 6204 49 90, 6204 59 90, 6204 69 90, 6205 90 10, ex 6205 90 80, 6206 90 10, 6206 90 90, ex 6211 20 00, ex 6211 39 00, ex 6211 49 00, ex 9619 00 50		
163	Gaze samt varer deraf, i former eller pakninger til detailsalg		
	3005 90 31«		

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2018/174**af 2. februar 2018****om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) for så vidt angår listen for 2019 over sekundære målvariable om intergenerational overførsel af ugunstige vilkår, husstandssammensætning og indkomstudvikling****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 af 16. juni 2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 2, litra f), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1177/2003 er der fastlagt en fælles ramme for systematisk udarbejdelse af europæiske statistikker over indkomstforhold og levevilkår for at sikre, at der findes sammenlignelige og ajourførte tværsnits- og tidsseriedata om indkomstforhold og om omfanget af fattigdom og social udstødelse og om de berørte gruppers sammensætning på nationalt plan og EU-plan.
- (2) I henhold til artikel 15, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 1177/2003 skal der hvert år vedtages gennemførelsesforanstaltninger for at fastlægge listen over de sekundære målområder og -variable, som det pågældende år skal indgå i EU-SILC-tværsnitskomponenten. Der bør derfor vedtages gennemførelsesforanstaltninger, der fastlægger de sekundære målvariable og deres identifikatorer for 2019-modulet om intergenerational overførsel af ugunstige vilkår, husstandssammensætning og indkomstudvikling.
- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Europæiske Statistiske System —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Listen over sekundære målvariable og identifikatorer for 2019-modulet om intergenerational overførsel af ugunstige vilkår, husstandssammensætning og indkomstudvikling, som indgår i EU-SILC-tværsnitskomponenten, er fastlagt i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUT L 165 af 3.7.2003, s. 1.

BILAG

De sekundære målvariabler og identifikatorerne for 2019-modulet om intergenerational overførsel af ugunstige vilkår, husstandssammensætning og indkomstudvikling, som indgår i EU-SILC-tværsnitskomponenten, er som følger:

1. Enheder

Der indsamles data om intergenerational overførsel af ugunstige vilkår for alle nuværende husstandsmedlemmer eller, hvor det er relevant, for alle udvalgte respondenter, som er over 24 år, men under 60 år.

Oplysninger om indkomstudvikling og husstandssammensætning vedrører husstanden og refererer til husstanden som helhed.

2. Dataindsamlingsmetode

For variabler, hvor spørgsmålene er rettet til de enkelte medlemmer i husstanden, indsamles dataene på grundlag af personlige interview med alle nuværende husstandsmedlemmer eller, hvor det er relevant, med alle udvalgte respondenter, som er over 24 år, men under 60 år.

For variabler, der vedrører husstanden som helhed, indsamles dataene på grundlag af et personligt interview med husstandens respondent.

Undtagelsesvis er interview af stedfortrædere tilladt, hvis de pågældende personer er midlertidigt fraværende eller forhindret i at svare.

3. Referenceperiode

For variabler, der vedrører **intergenerational overførsel af ugunstige vilkår**, er referenceperioden det tidsrum, hvor den adspurgte var ca. 14 år gammel.

For variabler, der vedrører **indkomstudvikling og husstandssammensætning** (relationer mellem husstandsmedlemmerne), er referenceperioden den aktuelle periode.

4. Definitioner for intergenerational overførsel af ugunstige vilkår

- 1) Fader: Den person, som den adspurgte betragtede som sin fader, da han/hun var ca. 14 år gammel. Almindeligvis vil faderen være den biologiske fader, men hvis den adspurgte betragter en anden person som sin fader i referenceperioden, skal svarene referere til ham, selv om den biologiske fader var levende og kendt.
- 2) Moder: Den person, som den adspurgte betragtede som sin moder, da han/hun var ca. 14 år gammel. Almindeligvis vil moderen være den biologiske moder, men hvis den adspurgte betragter en anden person som sin moder i referenceperioden, skal svarene referere til hende, selv om den biologiske moder var levende og kendt.
- 3) Husstand: Refererer til den husstand, hvor respondenteren boede, da han/hun var ca. 14 år gammel.

Hvis respondentens forældre var skilt eller separeret og havde fælles forældremyndighed (50 % af tiden hos hver forælder), har respondenteren mulighed for at:

- vælge sin husstand **på et objektivt grundlag** ud fra den primære adresse, da han/hun var ca. 14 år gammel (dvs. adressen i folkeregistret og/eller ID-kortet/passet)
- vælge sin husstand **på et subjektivt grundlag** ud fra det sted, hvor han/hun følte sig mest hjemme, da han/hun var ca. 14 år gammel.

Hvis respondentens forældre var skilt eller separeret og ikke havde fælles forældremyndighed, skal husstanden være det sted, hvor respondenteren boede hele eller det meste af tiden.

De sekundære målvariabler indberettes til Kommissionen (Eurostat) i husstandsdatafilen (H-fil) og i persondatafilen (P-fil) efter de primære målvariabler.

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
Familiedata		
PT220		<i>Type husstand, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Privat husstand
	2	Boede i en kollektiv husstand eller på institution
PT220_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 3	Ikke »den udvalgte respondenterne«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT230		<i>Moders tilstedeværelse, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Ja
	2	Nej, hun boede ikke i samme husstand, men jeg havde kontakt med hende
	3	Nej, hun boede ikke i samme husstand, og jeg havde ingen kontakt med hende
	4	Nej, død
PT0230_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondenterne«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT240		<i>Faders tilstedeværelse, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Ja
	2	Nej, han boede ikke i samme husstand, men jeg havde kontakt med ham
	3	Nej, han boede ikke i samme husstand, og jeg havde ingen kontakt med ham
	4	Nej, død
PT240_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondenterne«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT020		<i>Antal voksne, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i> Antal (2 cifre) 0-99
PT020_F	1 - 1 - 2 - 3 - 6 - 7	Udfyldt Mangler Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution) Ikke »den udvalgte respondenterne« Ikke inden for aldersgruppen (25-59) Ikke relevant (RB010#2019)
PT030		<i>Antal børn, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i> Antal (2 cifre) 0-99
PT030_F	1 - 1 - 2 - 3 - 6 - 7	Udfyldt Mangler Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution) Ikke »den udvalgte respondenterne« Ikke inden for aldersgruppen (25-59) Ikke relevant (RB010#2019)
PT040		<i>Antal erhvervsaktive personer i husstanden, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i> Antal (2 cifre) 0-99
PT040_F	1 - 1 - 2 - 3 - 6 - 7	Udfyldt Mangler Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution) Ikke »den udvalgte respondenterne« Ikke inden for aldersgruppen (25-59) Ikke relevant (RB010#2019)
PT250	1 2 3	<i>Urbaniseringsgrad, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i> 1 Storby (over 100 000 indbyggere) 2 Mellemstor og mindre by eller forstad (10 000 til 100 000 indbyggere) 3 Ruralt område, lille by eller landsby (under 10 000 indbyggere)
PT250_F	1 - 1 - 2 - 3 - 6 - 7	Udfyldt Mangler Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution) Ikke »den udvalgte respondenterne« Ikke inden for aldersgruppen (25-59) Ikke relevant (RB010#2019)

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT210		<i>Boligforhold, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Ejerbolig
	2	Lejebolig
	3	Fri bolig
	- 1	Ved ikke
PT210_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
Forældres baggrund		
PT060		<i>Faderens fødeland</i>
		Faderens fødeland (SCL GEO alfa-2-kode)
	- 1	Ved ikke
PT060_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — fader ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT070		<i>Faderens statsborgerskab</i>
		Primært statsborgerskabsland (SCL GEO alfa-2-kode)
	- 1	Ved ikke
PT070_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — fader ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT090		<i>Moderens fødeland</i> Moderens fødeland (SCL GEO alfa-2-kode)
	- 1	Ved ikke
PT090_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — moder ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT100		<i>Moderens statsborgerskab</i> Primært statsborgerskabsland (SCL GEO alfa-2-kode)
	- 1	Ved ikke
PT100_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — moder ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
Data om uddannelse		
PT110		<i>Faderens højeste uddannelsesniveau</i>
	1	Lavt niveau (mindre end primær uddannelse, primær uddannelse eller sekundær uddannelse, 1. trin)
	2	Mellemniveau (sekundær uddannelse, 2. trin, og niveauet mellem sekundær og tertiær uddannelse)
	3	Højt niveau (tertiær uddannelse af kort varighed, bachelor eller tilsvarende grad, kandidat eller tilsvarende grad, ph.d.-grad eller tilsvarende grad)
	- 1	Ved ikke
PT110_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — fader ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT120		<i>Moderens højeste uddannelsesniveau</i>
	1	Lavt niveau (mindre end primær uddannelse, primær uddannelse eller sekundær uddannelse, 1. trin)
	2	Mellemniveau (sekundær uddannelse, 2. trin, og niveauet mellem sekundær og tertiær uddannelse)
	3	Højt niveau (tertiær uddannelse af kort varighed, bachelor eller tilsvarende grad, kandidat eller tilsvarende grad, ph.d.-grad eller tilsvarende grad)
	- 1	Ved ikke
PT120_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — moder ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
Data om beskæftigelse		
PT130		<i>Faderens beskæftigelsesstatus, da respondenter var ca. 14 år gammel</i>
	1	Fuldtidsansat lønmodtager
	2	Deltidsansat lønmodtager
	3	Selvstændig eller medhjælper i familievirksomhed
	4	Arbejdsløs/arbejdssøgende
	5	Pensioneret
	6	Med varigt handicap og/eller uarbejdsdygtig
	7	Hjemmegående med omsorgsforpligtelser
	8	Anden person, som ikke er i arbejde
- 1	Ved ikke	
PT130_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — fader ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT140		<i>Havde faderen ledelsesfunktion, da respondenter var ca. 14 år gammel</i>
	1	Ja
	2	Nej
	- 1	Ved ikke
PT140_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 4	Ikke relevant — fader arbejdede ikke (ikke ansat)
	- 5	Ikke relevant — fader ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT150		<i>Faderens hovedbeskæftigelse, da respondenter var ca. 14 år gammel</i> ISCO-08(COM)-kode (1 ciffer)
	- 1	Ved ikke
PT150_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 4	Ikke relevant — fader arbejdede ikke (ikke ansat)
	- 5	Ikke relevant — fader ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT160		<i>Moderens beskæftigelsesstatus, da respondenter var ca. 14 år gammel</i>
	1	Fuldtidsansat lønmodtager
	2	Deltidsansat lønmodtager
	3	Selvstændig eller medhjælper i familievirksomhed
	4	Arbejdsløs/arbejdssøgende
	5	Pensioneret
	6	Med varigt handicap og/eller uarbejdsdygtig
	7	Hjemmegående med omsorgsforpligtelser
	8	Anden person, som ikke er i arbejde
	- 1	Ved ikke

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT160_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 5	Ikke relevant — moder ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT170		<i>Havde moderen ledelsesfunktion, da respondenter var ca. 14 år gammel</i>
	1	Ja
	2	Nej
	- 1	Ved ikke
PT170_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 4	Ikke relevant — moder arbejdede ikke (ikke ansat)
	- 5	Ikke relevant — moder ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
- 7	Ikke relevant (RB010#2019)	
PT180		<i>Moderens hovedbeskæftigelse, da respondenter var ca. 14 år gammel</i>
		ISCO-08(COM)-kode (1 ciffer)
	- 1	Ved ikke
PT180_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 4	Ikke relevant — moder arbejdede ikke (ikke ansat)
	- 5	Ikke relevant — moder ikke tilstedeværende og ingen kontakt eller død
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
- 7	Ikke relevant (RB010#2019)	

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
Materielle afsavn		
PT190		<i>Husstandens økonomiske situation, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Meget dårlig
	2	Dårlig
	3	Temmelig dårlig
	4	Temmelig god
	5	God
	6	Meget god
	- 1	Ved ikke
PT190_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT260		<i>Blev de grundlæggende behov i forbindelse med skolegang (bøger og udstyr) opfyldt, da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Ja
	2	Nej, af økonomiske årsager
	3	Nej, af andre årsager
PT260_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT270		<i>Dagligt måltid med kød, kylling, fisk (eller tilsvarende vegetarret), da respondenterne var ca. 14 år gamle</i>
	1	Ja
	2	Nej, som følge af økonomiske begrænsninger
	3	Nej, af andre årsager

	Testmodul 2019	Intergenerationel overførsel af ugunstige vilkår
Variabel	Kode	Målvariabel
PT270_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
PT280		<i>En uges årlig ferie uden for hjemmet, da respondenter var ca. 14 år gammel</i>
	1	Ja
	2	Nej, som følge af økonomiske begrænsninger
	3	Nej, af andre årsager
PT280_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant (boede i kollektiv husstand eller på institution)
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 6	Ikke inden for aldersgruppen (25-59)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
	Valgfrit testmodul 2019	Indkomstudvikling og husstandssammensætning
Variabel	Kode	Målvariabel
HI010		<i>Ændring i indkomsten i forhold til tidligere år (VALGFRI)</i>
	1	Øget indkomst
	2	Stort set samme indkomst
	3	Mindsket indkomst
HI010_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
HI020		<i>Årsag til øget indkomst (VALGFRI)</i>
	1	Indeksering/revurdering af løn
	2	Øget arbejdstid, højere løn (samme arbejde)
	3	Vendte tilbage til arbejdsmarkedet efter sygdom, forældreskab, forældreorlov, pasning af børn eller pasning af en syg person eller af en person med handicap
	4	Jobstart eller jobskifte
	5	Ændring i husstandssammensætningen
	6	Stigning i sociale ydelser
7	Andet	

	Valgfrit testmodul 2019	Indkomstudvikling og husstandssammensætning
Variabel	Kode	Målvariabel
HI020_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant HI010#1
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
HI030		<i>Årsag til mindsket indkomst (VALGFRI)</i>
	1	Kortere arbejdstid, lavere løn (samme arbejde), herunder selvstændig virksomhed (ufrivillig)
	2	Forældreskab/forældreorlov/pasning af børn/pasning af en syg person eller af en person med handicap
	3	Jobskifte
	4	Mistede job/arbejdsløshed/(egen) virksomhed gik konkurs
	5	Blev ude af stand til at arbejde på grund af sygdom eller handicap
	6	Skilsmisse/ophør af partnerskab/andre ændringer i husstandssammensætningen
	7	Pensionering
	8	Nedskæring i sociale ydelser
9	Andet	
HI030_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	Ikke relevant HI010# 3
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)
HI040		<i>Fremtidig indkomst (VALGFRI)</i>
	1	Øget
	2	Uændret
	3	Mindsket
HI040_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 3	Ikke »den udvalgte respondent«
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)

	Valgfrit testmodul 2019	Indkomstudvikling og husstandssammensætning
Variabel	Kode	Målvariabel
HGYX ⁽¹⁾		<i>Relationer mellem husstandsmedlemmerne (VALGFRI) (2)</i>
	10	Partner (lavt)
	11	Ægtemand/hustru/registreret partner (højt)
	12	Partner/samlever (højt)
	20	Søn/datter (lavt)
	21	Biologisk/adopteret søn/datter (højt)
	22	Stedsøn/steddatter (højt)
	30	Svigersøn/svigerdatter (lavt; højt)
	40	Barnebarn (lavt; højt)
	50	Forælder (lavt)
	51	Biologisk forælder/adoptivforælder (højt)
	52	Stedforælder (højt)
	60	Svigerforælder (lavt; højt)
	70	Bedsteforælder (lavt; højt)
	80	Bror/søster (lavt)
	81	Biologisk bror/søster (højt)
	82	Stedbror/stedsøster (højt)
90	Anden slægtning (lavt; højt)	
95	Anden person, som ikke er slægtning (lavt; højt)	
99	Ikke oplyst (lavt; højt)	
HGYX_F	1	Udfyldt
	- 1	Mangler
	- 2	N/A (husstand bestående af en enkelt person)
	- 7	Ikke relevant (RB010#2019)

⁽¹⁾ X = 1, ..., antal personer i husstanden - 1
 Y = 2, ..., antal personer i husstanden
 Y > X.

⁽²⁾ Svarkategorierne »lavt« og/eller »højt« kan anvendes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2018/175**af 2. februar 2018****om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus ⁽¹⁾, særlig artikel 26, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 fastsættes det, at for varebetegnelsen på spiritus i kategori 9 »Frugtbrændevin« skal navnet på frugten, bærret eller grøntsagen efterfulgt af »-brændevin« anvendes. På nogle officielle sprog suppleres disse varebetegnelser imidlertid traditionelt med et suffiks til frugtens navn. Det bør derfor tillades, at varebetegnelsen for frugtbrændevin mærkes på disse officielle sprog med navnet på frugten suppleret med et suffiks.
- (2) I bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 angives det i specifikationerne i kategori 10 »Brændevin af æblecider og pærecider« ikke tydeligt, at det er muligt at destillere æble- og pærecider sammen med henblik på produktion af denne kategori af spiritus. I nogle tilfælde fremstilles denne brændevin dog traditionelt ved, at æble- og pærecider destilleres sammen. Definitionen af denne kategori af brændevin bør derfor ændres for udtrykkeligt at tillade muligheden for at destillere æblecider og pærecider sammen, når traditionelle produktionsmetoder foreskriver det. I disse tilfælde er der også behov for at definere reglerne for den tilsvarende varebetegnelse. For at undgå problemer for de økonomiske aktører er det også hensigtsmæssigt at fastsætte en overgangsbestemmelse om varebetegnelsen på brændevin, der er fremstillet inden denne forordnings ikrafttræden.
- (3) Bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 bør derfor ændres.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Spiritus —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 foretages følgende ændringer:

1) Kategori 9, litra f), affattes således:

- »f) Varebetegnelsen på en frugtbrændevin er navnet på frugten, bærret eller grøntsagen efterfulgt af »-brændevin«, f.eks. kirsebærbrændevin, der også kan betegnes *kirsch*, blommebrændevin, der også kan betegnes *slivovits*, mirabel-, fersken-, æble-, pære-, abrikos-, figen-, citrusfrugt-, drue- eller anden frugtbrændevin. Denne varebetegnelse kan angives ved frugtnavnet efterfulgt af et suffiks, når betegnelsen angives på tjekkisk, kroatisk, græsk, polsk, slovakisk, slovensk og rumænsk.

Den kan ligeledes betegnes med frugtnavnet efterfulgt af »-wasser«.

Frugtnavnet alene må kun anvendes i stedet for frugtnavnet efterfulgt af »-brændevin«, når det drejer sig om følgende frugter eller bær:

— mirabel (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.)— blomme (*Prunus domestica* L.)⁽¹⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

- sveskeblomme (*Prunus domestica* L.)
- jordbærtræ (*Arbutus unedo* L.)
- æblesorten »Golden Delicious«.

Hvis der er en risiko for, at de endelige forbrugere har svært ved at forstå en af disse varebetegnelser, der ikke indeholder ordet »brændevin«, skal mærkningen og præsentationen desuden indeholde ordet »spiritus«, eventuelt ledsaget af en forklaring.«

2) Kategori 10 affattes således:

»10. **Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider**

a) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider er spiritus, der opfylder følgende betingelser:

- i) den er fremstillet udelukkende ved destillation af æble- eller pærecider til under 86 % vol., således at destillatet får aroma og smag af frugten
- ii) den har et indhold af flygtige stoffer på 200 g/hl alkohol (100 % vol.) eller derover
- iii) den har et maksimumsindhold af methanol på 1 000 g/hl alkohol (100 % vol.).

Den betingelse, der henvises til i nr. i), udelukker ikke brændevin produceret efter traditionelle produktionsmetoder, der tillader, at æble- og pærecider destilleres sammen. I disse tilfælde skal varebetegnelsen være »brændevin af æble- og pærecider«.

- b) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider har et minimumsalkoholindhold udtrykt i volumen på 37,5 %.
- c) Der må ikke tilsættes hverken fortyndet eller ufortyndet alkohol som defineret i bilag I, punkt 5.
- d) Hverken brændevin af æblecider, pærecider eller æble- og pærecider må tilsættes aromastoffer.
- e) Brændevin af æblecider, pærecider og æble- og pærecider må kun indeholde tilsat karamel til farvning.«

Artikel 2

Brændevin i kategori 10 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 og varebetegnelser, der opfylder kravene i nævnte forordning på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, kan fortsat bringes i omsætning indtil lagrene er opbrugt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/176

af 29. januar 2018

om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til en ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾ (»EØS-aftalen«) trådte i kraft den 1. januar 1994.
- (2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg træffe afgørelse om at ændre bl.a. bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU ⁽³⁾ skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (4) Bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (5) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til den foreslåede ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 2018.

På Rådets vegne
R. PORODZANOV
Formand

⁽¹⁾ EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).

UDKAST TIL

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE Nr. .../2018
af ...
om ændring af bilag XIII (Transport) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 98, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer ⁽¹⁾ skal indarbejdes i EØS-aftalen.
- (2) Bilag XIII til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende punkt indsættes efter punkt 5 (udgået) i bilag XIII til EØS-aftalen:

- »5a. **32014 L 0094**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).

Direktivets bestemmelser gælder i forbindelse med denne aftale med følgende tilpasninger:

- a) For så vidt angår EFTA-staterne, læses ordet "TEUF" i artikel 3, stk. 5, som »EØS-aftalen«.
- b) Artikel 6 gælder ikke for Island.
- c) Dette direktiv gælder ikke for Liechtenstein.«

Artikel 2

Den islandske og den norske udgave af direktiv 2014/94/EU, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den [...], forudsat at alle meddelelser er indgivet, jf. EØS-aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne

Formand

Sekretærer for Det Blandede EØS-Udvalg

⁽¹⁾ EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1.

(*) [Ingen forfatningsmæssige krav angivet.] [Forfatningsmæssige krav angivet.]

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2018/177

af 2. februar 2018

om de elementer, der bør indgå i de tekniske, retlige og finansielle ordninger mellem medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af solidaritetsmekanismen i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til artikel 13, stk. 12, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 194, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsættes det, at Unionens energipolitik i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne sigter mod at sikre energiforsyningsikkerheden i Unionen.
- (2) Forordningen om gasforsyningsikkerhed har til formål at styrke solidariteten og tilliden mellem medlemsstaterne og gøre det muligt for det indre gasmarked at fungere så længe som muligt, selv når der er forsyningsknaphed.
- (3) Forordningen indfører for første gang en solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne som et instrument til at afbøde virkningerne af en alvorlig nødsituation inden for Unionen og garantere gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder.
- (4) Ved fastlæggelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre solidaritetsmekanismen, skal medlemsstaterne aftale en række tekniske, retlige og finansielle elementer i deres bilaterale ordninger og beskrive dem i deres nødplaner.
- (5) For at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen har Kommissionen, efter at have hørt Gaskoordinationsgruppen, udarbejdet nærværende ikkebindende retningslinjer om de nøgleelementer, der bør indgå i sådanne ordninger —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Medlemsstaterne bør følge de juridisk ikkebindende retningslinjer, der fremgår af bilaget til denne henstilling. Disse retningslinjer skal hjælpe medlemsstaterne med at etablere tekniske, retlige og finansielle ordninger for anvendelsen af solidaritetsforpligtelserne, jf. artikel 13 i forordning (EU) 2017/1938, og beskrive dem i de nødplaner, de er forpligtet til at udarbejde i henhold til samme forordning.
2. Denne henstilling offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2018.

På Kommissionens vegne
Miguel ARIAS CAÑETE
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1.

BILAG

I. INDLEDNING

Forordning (EU) 2017/1938 («forordningen») udmønter solidaritetsprincippet i konkret praksis og etablerer en solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne, der udløses, når betingelserne i de relevante bestemmelser er opfyldt. Solidaritetsmekanismen anvendes kun som en sidste udvej: Den gør det muligt at sikre — i en ånd af solidaritet — at gassen strømmer uden afbrydelser til de mest sårbare. Visse privatkunder og væsentlige tjenester defineres som »solidaritetsbeskyttede kunder« i forordningens artikel 2, nr. 6), i forordningen.

1. Solidaritetsmekanismen

Hvis en medlemsstat anmoder om solidaritet, indebærer solidaritetsmekanismen en pligt for de andre direkte forbundne medlemsstater til at prioritere forsyning til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat højere end til privatkunder, som ikke er solidaritetsbeskyttede. Dette er kun nødvendigt, hvis markedet ikke tilvejebringer de nødvendige gasmængder ⁽¹⁾. Begrænsningerne for den hjælp, som en medlemsstat kan yde, er:

- den ledige sammenkoblingskapacitet
- den gasmængde, som er nødvendig for at sikre forsyningen til dens egne solidaritetsbeskyttede kunder, hvis gasforsyningen til dem er truet
- sit eget gasforsyningsnetværks sikkerhed og
- for visse lande, forsyningen til kritiske gasfyrede kraftværker for at opretholde elforsyningsikkerheden.

Solidaritet kan kun udløses af en anmodende medlemsstat som sidste udvej, hvis markedet — både i den anmodende medlemsstat og i de potentielle solidaritetsydende medlemsstater — ikke kan tilbyde den nødvendige gasmængde, herunder den, som tilbydes frivilligt af ikkebeskyttede kunder, til at opfylde efterspørgslen fra solidaritetsbeskyttede kunder. Desuden skal foranstaltningerne i den anmodende medlemsstats nødplan, herunder tvungen indskrænkning af forsyningen til visse kundegrupper ned til de solidaritetsbeskyttede kunders niveau, være udtømte. Trods disse strenge betingelser for at udløse solidaritet giver mekanismen privatkunder og væsentlige sociale tjenester vished og sikkerhed for en gasforsyning uden afbrydelser.

Under sådanne omstændigheder er det sandsynligt, at der allerede er iværksat ikkemarkedsmæssige foranstaltninger eller nedskæringsforanstaltninger, eller at de er nært forestående, i de potentielle solidaritetsydende medlemsstater. Ellers ville der stadig være visse gasmængder til rådighed, og gassen ville fortsat kunne strømme, hvor der er brug for den, ved at følge prissignaler (forudsat de findes), uden at det ville være nødvendigt at udløse solidaritetsmekanismen. Solidaritetsmekanismen er faktisk en midlertidig omfordeling af den resterende gas fra ikkesolidaritetsbeskyttede kunder i én medlemsstat til solidaritetsbeskyttede kunder i en anden medlemsstat inden for samme integrerede europæiske gasmarked. Solidaritet kan kun ydes, hvis gasnettet stadig er i stand til sikkert at omfordele og transportere gas ⁽²⁾.

De forskellige elementer i en bilateral ordning om de retlige, tekniske og finansielle aspekter af solidaritet, er allerede delvist omfattet af forordningens artikel 13. Derudover skal medlemsstaterne i deres bilaterale ordninger nå til enighed om alle nødvendige elementer og detaljer for at garantere vished og sikkerhed for alle, der er involveret i at få solidaritetsmekanismen til at fungere. Disse ordninger skal beskrives i de respektive nødplaner; navnlig skal kompensationsmekanismen, eller som minimum et resumé heraf, medtages.

Kompensationen som beskrevet i forordningens artikel 13 er vidtrækkende. Den omfatter betalinger for gas og ekstraomkostninger (f.eks. transport) for leverancer til solidaritetsbeskyttede kunder i den solidaritetsanmodende

⁽¹⁾ Jf. forordningens artikel 2, nr. 6), og artikel 13.

⁽²⁾ Foranstaltningerne i nødplanen skal derfor sikre, at gastransmissionssystemet i den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, teknisk set er i stand til at modtage tilstrømningen (f.eks. skal der findes et passende niveau af linepack), når en solidaritetsaktion udløses i en fremskreden nødsituation.

medlemsstat, sammen med betalinger til kunder, hvis forsyning indskrænkes, i den solidaritetsydende medlemsstat. Med henblik på disse retningslinjer betegnes kompensation i denne bredere forstand som »kompensation for solidaritet«. Kompensation for skader på grund af indskrænkning betegnes som »kompensation for indskrænkning«.

Der er flere betingelser for, at solidaritetsmekanismen kan fungere korrekt.

For det første bør der så længe som muligt gøres brug af markedsbaserede foranstaltninger. Medlemsstaterne skal bestræbe sig på at etablere en mekanisme eller platform, der giver mulighed for frivilligt svar på efterspørgselsiden. Dette er i de potentielle solidaritetsydende og anmodende medlemsstaters interesse, da ikkemarkedsforanstaltninger — som f.eks. tvungen brændselsomlægning eller indskrænkning af forsyningen — ellers vil skulle begynde på et tidligere tidspunkt. Det er også i overensstemmelse med det generelle princip i forordningen om, at markedet skal have det maksimale spillerum til at løse problemer vedrørende gasforsyning.

For det andet skal grossistpriserne have lov til at bevæge sig frit, selv i en nødsituation; fastfrysning eller loft over priser vil ikke tillade prissignalerne at afspejle behovet for yderligere gas, og dermed vil gassen ikke strømme, hvor det er nødvendigt.

For det tredje bør grænseoverskridende adgang til infrastruktur altid opretholdes teknisk og sikkert i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009⁽¹⁾, selv i en nødsituation. Afhængigt af de tekniske begrænsninger i hver medlemsstat bør aftalerne sikre, at sammenkoblingslinjer, LNG-terminaler, underjordiske gaslagerfaciliteter, knudepunkter og tilbud på efterspørgselsiden er fuldt tilgængelige for markedsaktører på tværs af grænserne, når det er relevant. Dette vil forsinke behovet for at udløse solidaritet i den medlemsstat, der står over for forsyningsvanskeligheder.

For det fjerde opfordres medlemsstaterne til at samarbejde i de forskellige faser af en nødsituation. Et effektivt samarbejde i de tidlige stadier kan forsinke behovet for at udløse solidaritet. Det vil også forhindre, at der udvikler sig potentielt forskellige gaspriser (f.eks. ud fra værdien af mistet forbrug for de kundegrupper, hvis forsyning er blevet indskrænket) på forbundne markeder, og fungere som en bremse for (tilvejebringelse af) solidaritet.

2. Retsgrundlag

I henhold til forordningens artikel 13, stk. 12, skal Kommissionen fastsætte juridisk ikkebindende retningslinjer for de vigtigste elementer i de tekniske, retlige og finansielle ordninger inden den 1. december 2017 efter høring af Gaskoordinationsgruppen. Der skal navnlig opstilles retningslinjer for, hvordan man i praksis anvender de elementer, der er beskrevet i forordningens artikel 13, stk. 8 og 10.

3. Retningslinjernes anvendelsesområde

Forordningens artikel 13 opstiller en række elementer og aspekter i solidaritetsmekanismen, der skal aftales og medtages i bilaterale ordninger. Før der kan udarbejdes nyttige retningslinjer om disse og eventuelle yderligere elementer, er det nødvendigt med en bedre forståelse af, hvilke situationer der kan udløse solidaritet, samt hvilken indsats og hvilke grundlæggende principper der kan forhindre, at en sådan situation overhovedet opstår. De aktuelle ikkebindende retningslinjer kan ikke og tager ikke sigte på at give en udtømmende og bindende liste, der er passende for alle medlemsstaterne, da de skal have frihed til at vælge de løsninger, der passer dem bedst, på grundlag af deres kapacitet, eksisterende rammer, situation og prioriteter. I stedet anbefales en række nødvendige og valgfrie elementer, der beskrives mulige måder at gennemføre bestemte solidaritetsforanstaltninger, og der gives eksempler på bedste praksis.

Den foreslåede tilgang er, at medlemsstaterne benytter de eksisterende nationale rammer og procedurer, hvor det er muligt, eller tilpasser dem som nødvendigt af hensyn til solidaritetsformålene. Dette kan for eksempel omfatte brug af eksisterende platforme til efterspørgselsregulerende foranstaltninger eller eksisterende kundekompensationsmekanismer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

II. RETLIGE, TEKNISKE OG FINANSIELLE ORDNINGER

1. Retlige ordninger

Formålet med de retlige ordninger er at skabe retssikkerhed for alle parter, der er involveret i at levere eller modtage gas i solidaritetssituationer. Medlemsstater, der er involveret i anvendelsen af solidaritetsmekanismen, rådes til at indføre klare, gennemsigtige og effektive retlige ordninger, så aktørerne kender reglerne og procedurerne for grænseoverskridende solidaritet.

Forordningens artikel 13, stk. 10, kræver, at der indføres ordninger mellem forbundne medlemsstater. I øjeblikket er der medlemsstater, der ikke er fysisk forbundet med nogen anden medlemsstat ⁽¹⁾, en gruppe af medlemsstater, der er forbundet med hinanden, men ikke med nogen anden medlemsstat ⁽²⁾, og flere medlemsstater, der har en fælles grænse eller eksklusiv økonomisk zone, men ikke er direkte forbundet med hinanden ⁽³⁾. Dette kan ændre sig med de infrastrukturprojekter for sammenkoblinger, som i øjeblikket er under udvikling. Hvis sammenkoblingerne gennemføres efter den 1. december 2018, skal de berørte medlemsstater hurtigst muligt indføre de retlige, finansielle og tekniske ordninger som fastsat i forordningens artikel 13, stk. 10.

1.1. Berørte medlemsstater og identifikation af tredjeland (artikel 13, stk. 2)

Medlemsstater, der er berørte af solidaritetsmekanismen, er:

- den medlemsstat, der har anmodet om solidaritet og
- alle medlemsstater, der er direkte sammenkoblet med den anmodende medlemsstat.

Alle direkte sammenkoblede medlemsstater har pligt til at aftale bilaterale ordninger forud for anvendelsen af solidaritetsmekanismen, medmindre de er omfattet af bestemmelser i forordningen om fritagelse fra en sådan pligt. Hvis mere end en medlemsstat kan yde solidaritet, skal den anmodende medlemsstat konsultere dem alle og anmode om tilbud på de gasmængder, der skal leveres til de solidaritetsbeskyttede kunder. Ethvert sådant tilbud konkretiserer den gasprisaftale, der indgår i den forudgående bilaterale aftale. Denne aftale kan indeholde en henvisning til en markedspris eller en aftalt metode til beregning af gasprisen. Når den solidaritetsanmodende medlemsstat vælger et eller flere tilbud, identificerer den den eller de medlemsstater, som rent faktisk er involveret i at yde solidaritet.

Forpligtelsen suspenderes midlertidigt for andre medlemsstater, som kunne have ydet solidaritet, men hvis tilbud ikke er blevet valgt. Den medlemsstat, der har anmodet om solidaritet, kan til enhver tid rette henvendelse til disse medlemsstater, hvis krisesituationen forværres yderligere. Dog skal anmodningen genfremsættes, da omstændighederne sandsynligvis vil ændre sig med tiden (f.eks. kan gasprisen ændre sig eller den potentielt tilgængelige gasmængde kan være mindre). Den medlemsstat, der modtager en sådan anmodning, opfordres til at opdatere sit tilbud under hensyntagen til eventuelle ændringer i situationen (gasmængder i underjordiske lagre, strømme, temperatur, forbrug osv.). Derfor bør de medlemsstater, hvis forpligtelse er midlertidigt suspenderet, holdes underrettet om situationen i den anmodende medlemsstat. Kommissionen vil nøje overvåge situationen i den medlemsstat, der er genstand for solidaritet.

I særlige situationer dækker begrebet direkte forbundne medlemsstater også en forbindelse via et tredjeland. Her er retten til at anmode om og forpligtelsen til at yde solidaritet afhængig af de eksisterende aftaler mellem medlemsstaterne og af det pågældende tredjelands samtykke. Det skal fremgå af aftalen mellem medlemsstaterne, at tredjelandet skal forpligte sig til at lade gasmængden passere i transit gennem sit territorium, mens der ydes solidaritet. Uden en sådan forpligtelse kan der ikke nødvendigvis opnås solidaritet.

⁽¹⁾ Cypern, Finland og Malta.

⁽²⁾ Estland, Letland og Litauen.

⁽³⁾ Polen-Litauen, Finland-Estland, Finland-Sverige, Malta-Italien, Cypern-Grækenland, Ungarn-Slovenien, Polen-Tjekkiet, Polen-Slovakiet, Frankrig-Italien.

1.2. Anmodning om solidaritet

Krisesituationer kræver hurtig reaktion. Derfor bør anmodningen om solidaritet være kort, standardiseret og indeholde et minimum af nødvendige oplysninger. Ideelt kan medlemsstater, der aftaler bilaterale ordninger, overveje at aftale en model, der vedlægges ordningen som bilag. Følgende oplysninger synes at være det minimum, der er nødvendigt for at sikre en effektiv reaktion på en anmodning om solidaritet:

- navnet på den anmodende medlemsstat, herunder den ansvarlige enhed og kontaktperson(er)
- navnet på transmissionssystemoperatøren (TSO) eller forvalteren af markedsområdet (hvor relevant) og ansvarlig(e) kontaktperson(er)
- den gasmængde, der anmodes om (målt i den fælles aftalte enhed)
- oplysninger om gastrykket
- angivelse af den solidaritetsanmodende medlemsstats foretrukne leveringspunkt(er)
- en anmodning om et eller flere tilbud, der skal omfatte pris (se afsnit 3.1), mængde, leveringspunkter og leveringstidspunkt
- en anmodning om angivelse af tidspunktet for den første mulige levering og leveringsens forventede varighed (den forventede periode, hvori den anmodede medlemsstat vil yde solidaritet)
- en henvisning til den anmodende medlemsstats forpligtelse til at yde kompensation for solidariteten.

En model for den anmodede medlemsstats svar vil kunne gøre det nemmere at sammenligne tilbud og forstå, hvilke mængder, der ydes i solidaritet, og på hvilke betingelser. Modellen kan på forhånd udfyldes med de oplysninger, der er kendt på det tidspunkt, hvor medlemsstaterne indgår en bilateral ordning, og vedlægges de respektive nødplaner.

1.3. Solidaritetsydelsens start og afslutning

Anmodningen om solidaritet er gyldig og udløser forpligtelsen til at yde solidaritet fra det øjeblik, anmodningen fremsættes. Dette vil ikke blive påvirket af den kontrol, som Kommissionen gennemfører i henhold til forordningens artikel 11, stk. 8, for at verificere, om en medlemsstats erklæring af en nødsituation er berettiget, og om de truffne foranstaltninger følger de foranstaltninger, der er beskrevet i nødplanen. Kommissionen har fem dage til at gennemføre denne verifikationsprocedure. Det er usandsynligt, at en medlemsstat vil anmode om solidaritet mindre end fem dage efter at have erklæret en nødsituation, da det normalt tager en vis tid, før problemerne med gasforsyningen når et niveau, der berettiger en sådan anmodning. Skulle dette ske, så vil Kommissionen stadig være i gang med at verificere den erklærede nødsituations berettigelse. En sådan igangværende verifikation bør dog ikke påvirke solidaritetsanmodningens gyldighed.

Risikoen for misbrug af solidaritetsmekanismen gennem en uberettiget anmodning om solidaritet er meget begrænset på grund af de vidtrækkende konsekvenser og de strenge betingelser, der skal være opfyldt, før solidaritetsmekanismen udløses, nemlig:

- alle nødplanens nødforanstaltninger skal være gennemført og
- der skal være foretaget indskrænkninger i forsyningen til kunder i den solidaritetsanmodende medlemsstat, der ikke er solidaritetsbeskyttede.

Hvis Kommissionens konkluderer, at anmodningen om solidaritet ikke var berettiget, så skal den medlemsstat, der har fremsat den uberettigede anmodning og modtaget hjælp fra direkte forbundne nabolande, betale den leverede gas samt yderligere omkostninger til den medlemsstat, der har ydet solidaritet.

Forpligtelsen til at yde solidaritet ophører, når:

- Kommissionen efter en verifikation konkluderer, at betingelserne for erklæring af en nødsituation ikke længere er opfyldt

- den medlemsstat, der har anmodet om solidaritet, underretter den solidaritetsydende medlemsstat om, at den igen er i stand til levere gas til sine indenlandske solidaritetsbeskyttede kunder eller
- den solidaritetsydende medlemsstat ikke længere kan forsyne sine egne solidaritetsbeskyttede kunder.

Det er også muligt, at den medlemsstat, der oprindeligt anmodede om solidaritet, på trods af en igangværende akut indenlandsk gaskrise beslutter at give afkald på sin ret til at anmode om solidaritet, f.eks. fordi den ikke har råd til at betale.

1.4. Roller og ansvarsområder

Medlemsstaterne bør bære det endelige ansvar for solidaritetsmekanismens gennemførelse. Dette omfatter navnlig beslutningen om at anmode om solidaritet samt den overordnede overvågning af, hvordan enheder, der er ansvarlige for bestemte opgaver, gennemfører mekanismen. Forordningen kræver ikke, at der oprettes nye, særlige enheder. Medlemsstaterne rådes til hovedsagelig at tildele eksisterende enheder eller, under særlige omstændigheder, nye enheder ansvar under hensyntagen til deres organisationsstruktur og erfaring med krisestyring og nødberedskab. For at reducere omkostningerne, og især for at undgå faste omkostninger, bør medlemsstaterne så vidt muligt bygge på allerede eksisterende mekanismer. Det ledende princip i denne henseende bør være at yde solidaritet på en effektiv og virksomhedsfuld måde.

De kompetente myndigheder i henhold til forordningen er ansvarlige for etablering af en ramme, som klart tildeler opgaver og ansvar til de respektive aktører som f.eks. transmissionssystemoperatører, den nationale regulerende myndighed og gasvirksomheder. De kompetente myndigheder er også bedst placeret til at forberede de bilaterale ordninger med de kompetente myndigheder i de direkte forbundne medlemsstater. Disse aftaler vil senere kunne udgøre retsgrundlaget for solidariteten, herunder betaling af kompensation og finansiel afregning, efter der er ydet solidaritet. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder er også bedst placeret til at være ansvarlige for at fremsætte eller modtage anmodninger om solidaritet og tilbud på gasmængder og for at meddele, når en anmodning om solidaritet suspenderes. Det finansielle ansvar i forbindelse med kompensationen bør i sidste ende også ligge hos medlemsstaten.

Med forbehold for tekniske og retlige begrænsninger i hver enkelt medlemsstat, er de nationale regulerende myndigheder bedst placeret til at lede, eller i det mindste være involveret i, beregningen af kompensationsomkostningerne efter en metode, som de har udviklet forinden og offentliggjort i nødplanen. Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder kan inddrages i denne proces. Transmissionssystemoperatørerne bør være ansvarlige for fordelingen af de nødvendige gasmængder og gøre dette på en omkostningseffektiv måde.

Transmissionssystemoperatørerne (eller en balanceringsenhed) er bedst placeret til at tage ansvar for koordinering af alle tekniske aspekter og gennemføre alle nødvendige operationelle foranstaltninger, når der ydes solidaritet. Den respektive enhed i den solidaritetsydende medlemsstat kan også være den enhed, som er ansvarlig for at modtage krav om betaling for gas og yderligere omkostninger, samt verificere og kanalisere dem til enheden i den solidaritetsmodtagende medlemsstat. I denne sammenhæng vil en kvikskranketilgang være nyttig. Medlemsstaterne rådes til at udpege og indgå aftale om, hvilken enhed der er ansvarlig for modtagelse og kanalisering af krav om kompensation for indskrænkning af forsyningen.

Ved at fastsætte bestemmelser om mægling i de bilaterale ordninger mellem medlemsstaterne kan man forsikre begge parter om, at kompensationsomkostningerne vil blive beregnet og betalt. Mægleren vil kunne bidrage til at løse eventuelle uoverensstemmelser vedrørende størrelsen af den kompensation, der skal betales.

1.5. De bilaterale ordningers retlige form

Der foreligger ingen udtrykkelige krav med hensyn til de bilaterale ordningers form. Medlemsstaterne kan frit vælge en retlig form, som fastsætter indbyrdes rettigheder og forpligtelser i forbindelse med brug af solidaritetsmekanismen. Retten til at anmode om solidaritet og forpligtelsen til at yde solidaritet er fastsat i forordningens artikel 13. De bilaterale ordninger skal fastlægge, hvordan disse rettigheder og forpligtelser, som er fastsat i EU-retten, skal udøves. Ordningerne vil være operationelle og vil ikke have politisk karakter. Med henblik på gennemførelsen kan det være tilstrækkeligt, at de relevante myndigheder indgår en bindende administrativ aftale. Dette kan omfatte bestemmelser i eksisterende bilaterale traktater, kontraktlige aftaler mellem transmissionssystemoperatører eller særlige licensbetingelser for gasvirksomheder, forudsat at de overvåges af de relevante kompetente myndigheder. På den anden side vil et ikkebindende retligt instrument som et aftalememorandum ikke være tilstrækkeligt, da det ikke skaber retlige forpligtelser for de deltagende parter. Ordninger i form af et aftalememorandum ville derfor være i strid med kravene i artikel 13 om, at der skal etableres et retligt bindende system for solidaritet, og vil kunne fortolkes som utilstrækkelig gennemførelse af artikel 13, stk. 10.

2. Tekniske ordninger

Formålet med de tekniske ordninger er at beskrive alle de nødvendige tekniske bestemmelser og betingelser, der skal til for at solidaritetsmekanismen kan fungere i praksis. Dette vil kræve en obligatorisk forudgående udveksling af oplysninger om den tekniske kapacitet og begrænsninger i den pågældende gasinfrastruktur samt om den teoretiske maksimale gasmængde, der er relevant for solidaritet, sammen med sikkerhed for, at der ikke findes unødige tekniske begrænsninger, som vil gøre solidaritet vanskelig. Hvis der er tekniske eller andre begrænsninger, tilskyndes medlemsstaterne til at finde frem til og aftale gensidigt acceptable løsninger, der skal anvendes ved sammenkoblingspunkterne, hvis solidaritetsmekanismen udløses.

Afhængig af de tekniske begrænsninger inden for hver enkelt medlemsstat kan transmissionssystemoperatørerne (eller en balanceringsenhed) på grund af deres kendskab til gassystemerne og deres eksisterende grænseoverskridende samarbejdsordninger være bedst placeret til at påtage sig ansvaret for koordinering af alle tekniske aspekter og gennemførelse af alle nødvendige operationelle foranstaltninger, når solidaritet tages i anvendelse ⁽¹⁾. De eksisterende samarbejdsstrukturer, aftaler og erfaringer bør tages i betragtning eller endda tjene som basis for solidaritetssituationer. Under alle omstændigheder skal en klar, overordnet ramme identificeres (hvis den allerede er på plads) eller etableres, herunder de tekniske betingelser, således at der skabes retssikkerhed for det nødvendige samarbejde.

De tekniske oplysninger kan opdateres som nødvendigt i planerne.

2.1. Tekniske løsninger og koordinering (artikel 13, stk. 10, litra c)

Der kan etableres tekniske løsninger og ordninger for de forskellige dele af infrastrukturen i en given medlemsstat. Dette vil give et klart billede af den tilgængelige assistance, de involverede tekniske begrænsninger og en bedre vurdering af de omkostninger, der er forbundet med gennemførelsen af de enkelte foranstaltninger (hvis relevant). Da potentielle krisesituationer kan være meget forskellige, er det vigtigt, at transmissionssystemoperatørerne (eller en balanceringsenhed) kan trække på en bred vifte af muligheder og værktøjer. En vejledende og ikkeudtømmende liste over tekniske løsninger kan beskrives i de tekniske ordninger, således at begge parter er bekendt med de skridt, der kan tages til solidaritetsformål, før og under en nødsituation. Hydrauliske simuleringer af solidaritetsforanstaltninger kan være gavnlige for afprøvning af beredskabsniveauerne i sådanne situationer.

Det vil være nødvendigt med koordinering på tværs af alle relevante transmissionssystemoperatører eller markedsområdeforvaltere, distributionssystemoperatører (DSO'er), nationale beredskabskoordinatører, kompetente myndigheder og enheder, der er involveret i levering af gas til solidaritetsbeskyttede kunder. Dette vil betyde, at gas fra et fald i efterspørgslen i en medlemsstat kan stilles til rådighed og leveres til en direkte forbundet medlemsstat, der anmoder om solidaritet. Transmissionssystemoperatører, distributionssystemoperatører og andre enheder, der er involveret i leveringen af gas til solidaritetsbeskyttede kunder, bør inddrages på et tidligt stadium i drøftelserne om solidaritetsbestemmelser og eventuelt udpeges til samarbejde om gennemførelsen af solidaritetsordningerne.

Transmissionssystemoperatører bør også have ret til at udnytte ubrugt transmissionskapacitet, uanset om den er tildelt eller ej. Under alle omstændigheder skal kompensationen for transmissionsomkostningerne betales efter de aftalte principper.

Adgang til knudepunkter og andre platforme bør opretholdes så længe som muligt, selv i en nødsituation (jf. forordningens artikel 13, stk. 4) for at forebygge nødvendigheden af at udløse solidaritet. Derfor bør der være konstant adgang til LNG-terminaler, lager- og sammenkoblingskapacitet, herunder kapacitet i begge retninger, for at give mulighed for effektiv grænseoverskridende strømning (jf. artikel 13, stk. 10, litra c)). Disse aspekter bør udtrykkeligt tackles i ordningerne.

2.2. Gasmængderne eller metoden til fastsættelse heraf (jf. forordningens artikel 13, stk. 10, litra d))

Medlemsstaterne bør af hensyn til gennemsigtighed og som grundlag for drøftelserne oplyse de tilstødende medlemsstater (dvs. potentielle solidaritetsydere) om de teoretiske maksimale gasmængder, som de eventuelt vil

⁽¹⁾ Transmissionssystemoperatørerne samarbejder om adgang til fleksibel gas i tilstødende medlemsstater. Nogle af dem har aftaler om operationel balancering med tilstødende transmissionssystemoperatører. Disse aftaler muliggør et samarbejde, der opfylder det resterende behov for balancering samtidig med, at det også styrer chok på udbudssiden på kort sigt og giver bedre overvågning af ind- og udstrømning af gas.

anmode om, og om grænsen for sammenkoblingskapacitet. Ikke desto mindre vil de nøjagtige nødvendige gasmængder, der anmodes om, og de nøjagtige gasmængder, der er til rådighed, først være kendt, når solidariteten udløses. Følgende elementer bør som minimum tages i betragtning ved beregningen af disse teoretiske maksimale gasmængder:

- antallet af berørte solidaritetsbeskyttede kunder
- berørte kritiske gasfyrede kraftværker (hvor det er relevant) og de dermed forbundne gasmængder og
- den indenlandske gasproduktion i de producerende medlemsstater.

Et godt udgangspunkt for denne beregning kunne være en tilpasning af standardforsyningsscenarierne til de solidaritetsbeskyttede kunder.

Alle medlemsstater skal identificere deres solidaritetsbeskyttede kunder ved hjælp af definitionen i forordningen artikel 2, nr. 6), og bestemme deres årlige gasforbrug (gennemsnitligt og spidsbelastning).

Kritiske gasfyrede kraftværker og den dermed forbundne årlige gasmængde (jf. forordningens artikel 13, stk. 1, andet afsnit) kan have en væsentlig indvirkning på, hvor stor en gasmængde der er til rådighed for solidaritet. I den solidaritetsydende medlemsstat begrænses mængden, der potentielt er til rådighed for solidaritet; i nogle solidaritetsmodtagende medlemsstater prioriteres kritiske gasfyrede kraftværker højere end solidaritetsbeskyttede kunder, men gasmængden, som er nødvendig for deres drift, har ingen indvirkning på den mængde, der eventuelt kan være nødvendig.

Ordningerne bør indeholde en detaljeret liste over de gasfyrede kraftværker, der er identificeret som kritiske for elsystemet (jf. forordningens artikel 11, stk. 7), hvortil der skal leveres naturgas, selv når der ydes solidaritet. En sådan liste bør udarbejdes på grundlag af anmodninger og vurderes af gas- og el-TSO'er. Listen over kraftværker bør være behørigt begrundet og demonstrere, at en kortsigtet slukning af disse anlæg kan true elsystemets sikkerhed. Derudover kan medlemsstaterne overveje at aftale, hvor ofte listen skal kontrolleres og opdateres.

Afhængigt af den specifikke krisesituation vil kun de gasmængder til kraftværkerne, der i ordningerne er identificeret som kritiske, blive anset for nødvendige, når der anmodes om solidaritet. Dette kan eksempelvis være kraftværker i en bestemt region. En ad hoc-informationsudveksling om situationen bør finde sted som led i kommunikationen mellem de relevante enheder (transmissionssystemoperatør, den kompetente myndighed) i medlemsstaterne før og samtidig med, at der ydes solidaritet.

De gasproducerende medlemsstater skal angive deres årlige produktion.

De ovennævnte mængder kan identificeres ved begyndelsen af hvert gasår eller med forskellige intervaller baseret på nyeste tilgængelige data, planlagte opdateringer eller på ad hoc-basis.

2.3. *Nettenes driftssikkerhed (forordningens artikel 13, stk. 7)*

Ordningerne kan omfatte en beskrivelse af de tekniske muligheder og begrænsninger for de enkelte gasnet, som skal opretholdes, for at gassystemet fungerer sikkert og pålideligt. Dette er vigtig information for både ydende og modtagende medlemsstater. Elementerne, der som minimum skal beskrives, er:

- Maksimal sammenkoblingskapacitet og de omstændigheder, under hvilke transmissionssystemoperatøren vil levere maksimal eksportkapacitet. Omstændighederne kan f.eks. indbefatte systemtryk, linepack, tilgængeligheden af gas ved bestemte indgangspunkter eller niveauet for gaslagring med et anført niveau af udtrækskapacitet. Ideelt set bør disse detaljer defineres for individuelle sammenkoblingspunkter.
- Maksimal indenlandsk produktion og begrænsninger, hvor det er relevant. Hvor der findes indenlandsk produktion, kan den øges i visse perioder. De relevante muligheder og begrænsninger kan beskrives.
- Kapacitet til rådighed gennem et tredjeland og de tekniske elementer i aftalen herom, hvor det er relevant (jf. forordningens artikel 13, stk. 2).

3. **Finansielle ordninger**

Finansielle ordninger bør sikre, at gas, der leveres under solidaritetsordningen, betales til en passende pris. Disse ordninger kan omfatte beregning af omkostninger, compensation for solidaritet (herunder compensation for indskrænkning af forsyningen) og betalingsprocedurer, der skal identificeres og etableres mellem de relevante enheder.

En mekanisme, der sikrer kompensation for indskrænkning af forsyningen, bør tilbyde incitamenter til løsninger baseret på markedslogik såsom auktioner og foranstaltninger på efterspørgselssiden (forordningens artikel 13, stk. 4). Dette kan for eksempel omfatte henvisninger til mekanismer forbundet med nationale nødsituationer, som indirekte letter solidariteten ved at sikre, at markedet i den medlemsstat, der yder solidaritet, fungerer så længe som muligt. De finansielle ordninger bør ikke indføre perverse incitamenter som f.eks. til at tilbageholde gas eller spekulere i en højere pris på et senere tidspunkt i nødsituationen, som i sig selv vil kunne udløse behovet for solidaritet. Kompensation for solidaritet skal dække de faktisk afholdte omkostninger; den må ikke blive en kilde til fortjeneste for den leverende enhed. Den medlemsstat, der modtager solidaritet, bør straks betale den solidaritetsydende medlemsstat en rimelig pris for den modtagne gas. Sidstnævnte vil derefter bestemme, hvordan disse midler skal håndteres, og hvordan de stemmer overens med eksisterende balancerings- og neutraliseringsaftaler.

Enhver kompensation, der betales til kunder, hvis forsyning indskrænkes i en nødsituation — hvad enten det skyldes forpligtelsen til at yde grænseoverskridende solidaritet eller en national nødsituation — skal være den samme som fastsat i national lovgivning.

På baggrund af ovenstående kan medlemsstaterne opretholde den eksisterende nationale mekanisme (for indskrækningsrelateret kompensation) i rent nationale nødsituationer (dvs. hvor der ikke fremsættes nogen solidaritetsanmodning). Dette giver dem frihed til at beslutte, om de ønsker at betale kompensation eller ej for indskrænkninger i industrien. Men når en national nødsituation udvikler sig til en situation, som udløser grænseoverskridende solidaritet, kan det være en mulighed at fordele denne kompensation for solidaritet, som den anmodende medlemsstat betaler til den solidaritetsydende medlemsstat blandt alle forbrugergrupper, hvis forsyning er blevet indskrænket, uanset om indskrænkningen fandt sted før eller efter, solidariteten blev udløst. Denne mulighed vil følge en ordning, der er udformet i den medlemsstat, der yder solidaritet, men helst baseret på en tilgang af typen »værdi af mistet forbrug«. Alternativt kan medlemsstaterne også beslutte at betale erstatning for solidaritet til en centralt forvaltet »solidaritetsfond«. På den måde forbliver eksisterende nationale kompensationsmekanismer i forbindelse med indskrænkning inden for medlemsstaternes kompetenceområde, og samtidig vil forskellige tilgange i medlemsstaterne ikke føre til forskelsbehandling af forbrugergrupper med indskrænket forsyning i et land, når der ydes grænseoverskridende solidaritet, og kompensation for solidaritet er obligatorisk.

De vigtigste elementer i kompensationen for solidaritet er gasprisen og de ekstraomkostninger, der opstår i den solidaritetsydende medlemsstat i forbindelse med at sikre, at gassen kommer over grænsen, baseret på de faktiske omkostninger, som den nationale retlige ramme i den solidaritetsydende medlemsstat tillader udbetaling af.

Forskellige tilgange til bestemmelse af gasprisen kan følges og aftales i ordningerne afhængigt af niveauet i markedsudviklingen i medlemsstaten, de disponible foranstaltninger eller nødsituationens fase. Det er imidlertid vigtigt, at det klart fremgår af ordningerne, hvilken tilgang der er aftalt, under hvilke omstændigheder ordningerne vil finde anvendelse, og hvilke eventuelle kendte parametre der vil blive brugt (f.eks. præmien, hvis den sidst kendte handelspris plus præmie er valgt).

3.1. Prisen på gas

De finansielle ordninger bør henvise til prisen på leveret gas og/eller metoden til fastsættelse af prisen, idet der tages hensyn til indvirkningen på markedsoperationerne (jf. forordningens artikel 13, stk. 10, litra b)). Sidstnævnte betingelse kan forstås som sigtende mod en pris eller en metode, der ikke forvrider markedet eller skaber perverse incitamenter. Den gaspris, der tjener som grundlag for kompensation for solidaritet, bestemmes (af markedet eller på anden måde) i den solidaritetsydende medlemsstat.

a) Markedspris

Som vejledende princip bør prisen på gas ikke være lavere end markedsprisen, da dette ville føre til perverse incitamenter. Hvis prisen frit kan fastsættes og tillades at følge udbud og efterspørgsel dynamisk, kan den give et signal, selv under en nødsituation. På udviklede markeder vil maksimale strømme gennem sammenkoblingslinjer følge prissignalet til medlemsstater i en nødsituation. Under sådanne omstændigheder antages der ikke at være udløst solidaritet.

På mindre udviklede markeder, hvor priserne måske ikke er dynamiske i en nødsituation, kan det være nødvendigt at anvende en række foranstaltninger til fastsættelse af gasprisen, men disse kunne stadig være markedsbaserede. Den maksimale referencepris for gas leveret som solidaritetsydelse kunne svare til prisen for den seneste transaktion/handel i EU på en børs eller en virtuel markedsplads, efter at myndighederne har kontrolleret, hvor robust prisen er. Medlemsstaterne kan også aftale at knytte gasprisen til et bestemt knudepunkt.

I medlemsstater, hvor strategisk oplagring finder sted, beslutter medlemsstaten eller den kompetente myndighed, på hvilket tidspunkt i nødsituationen den vil tillade frigivelse af gas fra det strategiske lager. Markedsprisen på tidspunktet for (eller lige inden) lagerfrigivelsen bør være den pris, der skal betales af den modtagende medlemsstat⁽¹⁾.

b) Administrativ prisfastsættelse/indskrænkning af forsyningen

Hvis der ikke foreligger en markedspris, kan andre tilgange til fastsættelse af gasprisen være nødvendige, såsom den sidst kendte markedspris eller gennemsnitsmarkedsprisen ved nærmeste tilgængelige børs eller virtuelle markedsplads eller ved et aftalt knudepunkt. Gennemsnittet kan dække en rimelig periode før leveringen (f.eks. 5-7 dage) og en identisk periode efter leveringen, med eller uden præmie. Alternativt kan prisen på den sidst kendte gashandel eller -måling, med eller uden en præmie, også være en rettesnor. En præmie kan overvejes for at udfylde kløften — hvis der er en sådan — mellem den sidst kendte pris og værdien af det forbrug, som forbrugerne med indskrænket forsyning har mistet⁽²⁾. Prisen kan også stamme fra et alternativt brændsel, som den solidaritetsydende medlemsstat har brug for til omstilling for frigøre de nødvendige naturgasmængder.

En beregning af værdien af mistet forbrug kan bruges til at bestemme prisen på de indskrænkede gasmængder, da det kan antages, at industrielle forbrugere kender deres egen værdi. Værdien afspejler de fordele, som den specifikke forbrugergruppe har mistet som følge af deres indskrænkede forsyning. Hvis denne tilgang anvendes, bør det meddeles den kompetente myndighed eller den nationale regulerende myndighed forinden. Normalt vil dette også være afspejlet i indskrækningsordren i de nationale nødplaner. Desuden gør denne tilgang det nemt at sammenligne »tilbud« fra forskellige medlemsstater (jf. forordningens artikel 13, stk. 4).

Slutteligt kan det måske være interessant, at den nationale regulerende myndighed eller den kompetente myndighed søger at finde frem til en prisfastsættelsesmetode eller brugen af en proxy som f.eks. prisen på call-optioner.

c) Betalingsvilje

Det kan være rimeligt at bestemme det maksimale beløb, som hver medlemsstat er villig til at betale for gas i en situation med solidaritetsydelse. Det maksimale beløb vil sandsynligvis svare til værdien af mistet forbrug for de solidaritetsbeskyttede kunder i en given medlemsstat. Hvis gasprisen overstiger denne værdi, er det ikke i medlemsstatens interesse at fremsætte en anmodning om anvendelse af solidaritetsmekanismen. Disse oplysninger behøver imidlertid ikke nødvendigvis at indgå i ordningerne eller afspejles i planerne.

3.2. Andre omkostningskategorier

De finansielle ordninger bør dække alle andre omkostninger, herunder relevante og rimelige omkostninger ved foranstaltninger fastlagt på forhånd (jf. forordningens artikel 13, stk. 8, litra b), der skal dækkes af rimelig og hurtig kompensation (jf. artikel 13, stk. 10, litra e). Yderligere omkostninger bør holdes på et minimum, og der skal lægges vægt på at undgå overlapninger i beregningen, da mange af de ekstra omkostningselementer allerede er afspejlet i prisen på gas. Det kan antages, at de fleste meromkostninger med undtagelse af transportomkostninger allerede er afspejlet i gasprisen.

a) Transport og tilhørende udgifter

Kompensationen skal dække transport og dermed forbundne omkostninger, f.eks. LNG-fragtomkostninger, genforgasningsgebyrer og så videre. Det kan aftales mellem medlemsstaterne, at den nødvendige kapacitet er forbeholdt solidaritetsmængden, når det er nødvendigt, således at transportrelaterede omkostninger betales ved anvendelse af standard TSO-procedurer.

b) Udgifter til frigivelse af strategisk lager eller opbevaringsforpligtelser

I tilfælde af strategisk oplagring kan omkostningerne ved frigivelse af strategisk lager medtages for den relevante gasmængde, sådan som fastlagt på forhånd, medmindre de allerede er afspejlet i gasprisen.

Hvis der findes en markedspris, vil den i princippet allerede afspejle de ekstraomkostninger, der er forbundet med en sådan frigivelse af yderligere mængder fra strategiske lagre, herunder omkostningerne ved at etablere det forinden. Ellers ville foranstaltningen ikke være blevet anvendt i det øjeblik, da billigere løsninger stadig ville være tilgængelige.

⁽¹⁾ Italiens strategiske oplagring er f.eks. prissat til 63 EUR/MWh; Ungarns strategiske oplagring er knyttet til prisen på TTF nogle dage før frigivelsen, plus en præmie.

⁽²⁾ Der er tilfælde, hvor præmien dækker »forsikringsværdien« af den frigjorte gas. Ifølge industrien ligger denne i området mellem 0,5 EUR og 1 EUR/MWh.

Omkostningerne ved sådanne ikke-markedsbaserede forsyningssikkerhedsforanstaltninger er sædvanligvis socialiserede og udgør en del af slutbrugerens regning. Et aftalt pro rata-bidrag til omkostningerne — i overensstemmelse med den mængde, der frigives til solidaritetsformål — kan tilføjes til de yderligere omkostninger, der skal betales af den solidaritetsmodtagende medlemsstat.

Opbevaringsforpligtelser kræver dog kun, at visse gasmængder oplagres i begyndelsen af vintersæsonen; derefter anvendes den lagrede gas som reaktion på markedets efterspørgsel og priser. Derfor bør der ikke lægges yderligere omkostninger for frigivelsen oven i gasprisen og transportomkostningerne. Under alle omstændigheder bør der tages hensyn til de særlige måder, hvorpå medlemsstaterne forvalter strategiske lagre og opbevaringsforpligtelser.

c) Omkostninger ved reduktion af en øget forsyningsstandard

I henhold til forordningen er det en forpligtelse at reducere en øget forsyningsstandard til normale niveauer, når der opstår en nødsituation i et naboland, og når der er sandsynlighed for grænseoverskridende virkninger. Der er ingen forbindelse mellem reduktionen af en øget forsyningsstandard og en solidaritetsanmodning, dvs. omkostningerne ved sådanne foranstaltninger kan ikke dækkes af kompensation.

d) Skader for indskrænkninger i industrier (kompensation for indskrænkning)

Andre omkostninger kan også omfatte udgifterne i forbindelse med en forpligtelse til at betale erstatning i den solidaritetsydende medlemsstat, herunder skader på grund af indskrænkninger i industrien. Sådanne omkostninger kan medtages i kompensationsomkostningerne, hvis det nationale retsgrundlag fastsætter en forpligtelse til at betale erstatning til industrien for indskrænkninger, herunder kompensation for økonomisk skade, oven i gasprisen. Den relevante metode til beregningen skal medtages i ordningerne. Det kan aftales, at det faktiske kompensationsbeløb afholdes af de enheder, der bruger solidaritetsgassen i den solidaritetsmodtagende medlemsstat.

Omkostningerne ved erstatning for indskrænkninger i industrien kan dog kun dækkes af kompensation, hvis de ikke afspejles i den gaspris, som den solidaritetsanmodende medlemsstat skal betale. Den solidaritetsanmodende medlemsstat bør ikke betale to gange for de samme omkostninger.

e) Udgifter til retssager i den solidaritetsydende medlemsstat

Andre godtgørelser kan også vedrøre refusion af omkostninger, der følger af retssager, voldgiftssager eller tilsvarende retslige skridt og forlig i forbindelse hermed og de forbundne omkostninger ved sådanne sager og skridt, der involverer den medlemsstat, som yder solidaritet, over for de enheder, der er involveret i ydelsen af en sådan solidaritet (jf. forordningens artikel 13, stk. 8, litra c). En sådan kompensation bør dog kun betales mod bevis for afholdte omkostninger.

I tilfælde af retssager, der involverer en medlemsstat, der yder solidaritet, og en enhed om(utilstrækkelig) kompensation fra den medlemsstat, der modtager solidaritet, bør sidstnævnte medlemsstat beskyttes mod hemmelige aftaler mellem den medlemsstat, der yder solidaritet, og enheden. Der kan være omstændigheder, hvor den pågældende enhed og den medlemsstat, hvor enheden er etableret, går i retten mod hinanden om en højere gaspris eller en større kompensation til enheden og indgår en hemmelig aftale til skade for den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, men ikke selv er part i retssagen. Sådanne omstændigheder bør undgås.

Ovennævnte situation adskiller sig fra en situation, hvor et selskab i den medlemsstat, der yder solidaritet, indleder en retssag om gasprisen eller kompensation for indskrænkning i forsyningen mod en enhed i den medlemsstat, der modtager solidaritet. I en sådan situation skal den virksomhed eller enhed, der taber sagen, betale omkostningerne.

3.3. *Angivelse af, hvordan en rimelig kompensation beregnes (jf. artikel 13, stk. 10, litra f)*

Følgende metoder kan overvejes ved beregningen af en rimelig kompensation:

— En enkel sum af alle de elementer, der er beskrevet i afsnittet ovenfor.

- Den tidsmæssige værdi af pengene: betalingen bør finde sted omgående. Medlemsstaterne kan dog aftale en rentesats, der skal anvendes på kompensationen, når en realistisk periode er gået efter solidaritetsydelsen, og når det nøjagtige beløb for kompensationen er blevet beregnet og aftalt.
- Aftale mellem medlemsstater, der anvender forskellige valutaer, om hvilken valuta der skal anvendes til beregning og betaling af kompensation, herunder den relevante valutakurs.

3.4. Beregning af kompensationen for alle relevante og rimelige omkostninger samt forpligtelsen til at betale kompensationen (jf. artikel 13, stk. 3)

Det er sandsynligt, at beregningen af den nøjagtige betaling til den medlemsstat, der har ydet solidaritet, og til enheder i den pågældende medlemsstat, realistisk set først kan finde sted, når den gas, der er anmodet om under solidaritetsmekanismen, er blevet leveret. Medlemsstaterne kan i deres bilaterale ordninger bestemme fremgangsmåden til beregning af prisen på gas- og tillægsudgifter samt fastlægge en realistisk frist for betalingen.

Oplysninger om de faktisk leverede gasmængder og andre relevante oplysninger til beregning af kompensationen skal sendes til den eller de relevante kontaktpersoner i de medlemsstater, der er involveret i solidaritetsindsatsen, således at begge parter kan foretage en endelig beregning af kompensationen. Oplysningerne kan være indhentes fra transmissionssystemoperatøren, distributionssystemoperatøren, lageroperatøren, en leverandør eller markedsområdeforvalter, afhængigt af den anvendte foranstaltning. Beregningen af kompensationen kan uddelegeres til en anden, foruddefineret enhed.

3.5. Betalingsordninger (jf. forordningens artikel 13, stk. 8, sidste afsnit)

Som vejledende princip bør eksisterende procedurer for indenlandske betalinger og kompensation (eller balanceringstransaktioner) i en medlemsstat samt eksisterende roller og ansvar i denne henseende opretholdes og i videst muligt omfang anvendes ved kompensationsbetalinger for solidaritet mellem medlemsstaterne. Ordningerne mellem medlemsstaterne bør fokusere på, hvordan man forbinder eller etablerer en grænseflade mellem disse eksisterende nationale rammer. Solidaritetens art kan kræve, at medlemsstaten eller den kompetente myndighed bliver grænsefladen med det endelig økonomiske ansvar.

3.6. Roller og ansvarsområder: hvem betaler hvem, eller hvem arrangerer betalingerne

Når frivillige foranstaltninger på efterspørgselssiden stadig er mulige i den solidaritetsydende medlemsstat, skal adgang til den relevante platform og sammenkoblingskapaciteten opretholdes. Det bør være muligt for en køber over grænsen at foretage betalinger for gassen på samme måde som en lokal køber — enten direkte til gasvirksomheden eller, hvis gas opkøbes af en balanceringsenhed, via en balanceringsplatform ved brug af betalingsprocedurer, der er gældende for den pågældende platform ⁽¹⁾.

Når der indføres indskrænkninger, kan enhver eksisterende retlig ramme, betalingsproces eller myndighed, der er ansvarlig for forvaltningen af betalingerne i den medlemsstat, der yder solidaritet, anvendes eller tilpasses som nødvendigt for kompensationsbetalinger fra et naboland.

Dem, der i sidste ende nyder godt af solidaritet, er husstandskunderne. Gassen, der er nødvendig for at betjene husstandene, kanaliseres af leverandøren med grænseoverskridende strømninger, der håndteres af transmissionssystemoperatøren og i sidste ende leveres af distributionssystemoperatørerne. I tilfælde af indskrænkning bør gasleverandøren, der forsyner de ikkebeskyttede kunder, være sikker på fortsat at modtage betalinger under hensyntagen til solidaritetsmængderne. Disse bør afregnes i henhold til kompensationsordningen i medlemsstaten. De potentielle roller og ansvarsopgaver kan fordeles som beskrevet i punkt 1.4.

3.7. Beskrivelse af betalingsprocessen og dens trin

Afhængigt af de eksisterende rammer, og hvordan grænsefladen mellem disse rammer er vedtaget af medlemsstaterne, skal de aftalte procedurer indgå i ordningerne.

⁽¹⁾ For eksempel betales NetConnect Germany's kortfristede balanceringsprodukt via en dedikeret konto, der forvaltes af markedsområdets forvalter.

Idet det antages, at de berørte medlemsstater er involveret i de finansielle aspekter — navnlig i overvågning, kontrol og kanalisering af betalingskrav, efter at der er ydet solidaritet — beregner den relevante enhed i den medlemsstat, der yder solidaritet, størrelsen af kompensationen baseret på mængden af leveret gas, de aftalte omkostnings-elementer og den aftalte beregningsmetode og indgiver sin anmodning om betaling til den relevante enhed i den anmodende medlemsstat. Den medlemsstat, der har modtaget solidaritetsgas, bekræfter mængden, der rent faktisk er leveret, kontrollerer beregningen, og betaler beløbet inden for den aftalte frist, hvis den ikke har nogen indvendinger. Finansielle processer i medlemsstaterne — som fordeling af kompensation eller betaling af kompensation for solidaritet — følger nationale regler (f.eks. kan de anvendes direkte på den udbydende enhed eller enheden, hvis forsyning er blevet indskrænket eller socialiseret).

Fristerne for kompensationsberegningen for solidaritet, kontrol og betaling skal indgå i ordningen. Det samme gælder for gældende lov og voldgiftsmuligheder i tilfælde af tvister som følge af anvendelse af solidaritetsmekanismen.

III. KONKLUSION

Takket være forordningen om gasforsyningssikkerhed er det politiske ønske om solidaritet mellem medlemsstaterne for første gang blevet en realitet i EU's energipolitik. Endvidere hæver forordningen solidaritet fra dens status som et nationalt anvendt koncept til et EU-dækkende sikkerhedsnet for de mest sårbare. Den indfører vidtgående rettigheder og forpligtelser, der giver privatkunder og vigtige sociale tjenester vished og sikkerhed for en gasforsyning uden afbrydelser. Retningslinjerne i dette dokument giver en bred vifte af muligheder for at sikre, at solidaritetsmekanismen fungerer i praksis, mens medlemsstaterne frit kan vælge de løsninger, der passer bedst til dem.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA